

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/878 IRÁNYELVE

(2019. május 20.)

a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁵⁾ a 2007–2008-ban kibontakozott pénzügyi válságra adott válaszként fogadták el. E jogalkotási intézkedések jelentősen hozzájárultak a pénzügyi rendszer megerősítéséhez az Unióban, és az uniós intézményeket ellenállóbbá tették az esetleges jövőbeli megrázkódtatásokkal szemben. Jóllehet ezek az intézkedések rendkívül átfogóak voltak, nem kezelték az intézményeket érintő valamennyi azonosított hiányosságot. Emellett a kezdetben javasolt intézkedések némelyike tekintetében felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezéseket állapítottak meg, vagy nem voltak kellő részletességgel kidolgozva ahhoz, hogy zökkenőmentesen végre lehessen őket hajtani.
- (2) Ezen irányelv célja, hogy kezelje a 2013/36/EU irányelv azon rendelkezéseivel kapcsolatban felmerült kérdéseket, amelyek nem bizonyultak kellően egyértelműnek, és ezért eltérően értelmezik őket, vagy amelyekről azt állapították meg, hogy egyes intézmények számára túlzott terhet jelentenek. Olyan kiigazításokat tartalmaz továbbá a 2013/36/EU irányelvhez, amelyek vagy más releváns uniós jogi aktusok, például a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁶⁾ elfogadását vagy pedig az 575/2013/EU rendelet párhuzamosan javasolt módosításait követően váltak szükségessé. Végül, a javasolt módosítások jobban összhangba hozzák a jelenlegi szabályozási keretet a nemzetközi fejleményekkel annak érdekében, hogy elősegítsék a joghatóságok közötti egységességet és összehasonlíthatóságot.
- (3) A pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok lehetnek bankcsoportok anyavállalatai, és a prudenciális követelményeket az ilyen holding társaságok összevont helyzete alapján kell alkalmazni. Mivel az

⁽¹⁾ HL C 34., 2018.1.31., 5. o.

⁽²⁾ HL C 209., 2017.6.30., 36. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 16-i állásponjtja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. május 14-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, valamint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

ilyen holding társaságok által ellenőrzött intézmény nem minden esetben képes biztosítani a követelményeknek a csoport egészében, összevont alapon való megfelelést, szükség van arra, hogy bizonyos pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében felügyeleti hatáskörök közvetlen hatálya alá vonjuk annak érdekében, hogy biztosítható legyen az összevont alapon való megfelelés. Ezért rendelkezni kell arról, hogy bizonyos pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok külön jóváhagyási eljárás és közvetlen felügyeleti hatáskörök hatálya alá tartozzanak annak érdekében, hogy az ilyen holding társaságokat közvetlenül felelőssé lehessen tenni az összevont alapú prudenciális követelményeknek való megfelelés biztosításáért anélkül, hogy egyéni alapon további prudenciális követelményeknek kellene megfelelniük.

- (4) A bizonyos pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok tekintetében alkalmazott jóváhagyás és felügyelet nem akadályozhatja meg, hogy az adott csoport belátása szerint határozzon azokról a konkrét belső szabályokról és azoknak a feladatoknak a csoporton belüli megosztásáról, amelyek az összevont alapon teljesítendő követelményeknek való megfelelés biztosításához szükségesek, továbbá nem akadályozhatja meg közvetlen felügyeleti intézkedések meghozatalát a csoporton belüli azon intézmények tekintetében, amelyek részt vesznek a prudenciális követelmények összevont alapon való teljesítésének biztosításában.
- (5) Meghatározott körülmények esetén mentesíteni lehet a jóváhagyási eljárás alól azt a pénzügyi holding társaságot vagy vegyes pénzügyi holding társaságot, amelyet azért hoztak létre, hogy részesedést tartson fenn valamely vállalkozásban vagy vállalkozásokban. Jóllehet az irányelv elismeri, hogy a mentességgel rendelkező pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság a szokásos üzleti tevékenysége során hozhat bizonyos döntéseket, ezek nem lehetnek olyan vezetői, működési vagy pénzügyi döntések, amelyek a teljes csoportra, illetve azon belül az intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülő leányvállalatokra hatással vannak. Amikor az ennek a követelménynek való megfelelést értékeli, az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük a társasági jog azon vonatkozó előírásait, amelyeket a pénzügyi holding társaságnak vagy a vegyes pénzügyi holding társaságnak teljesítenie kell.
- (6) Az összevont alapú felügyelet ellátásával kapcsolatos fő feladatokat az összevont felügyeletet ellátó hatóság végzi. Ezért szükség van arra, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság megfelelőképpen részt vegyen a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyásában és felügyeletében. Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, amelyben a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, a jóváhagyást e két hatóságnak együttes határozatban kell megadnia. Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek anyavállalatai feletti összevont alapú felügyelet gyakorlására vonatkozó, az 1024/2013/EU tanácsi rendelet ⁽⁷⁾ szerinti feladatának ellátása során el kell látnia a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyásával és felügyeletével kapcsolatos feladatait is.
- (7) A 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet javadalmazásra vonatkozó szabályainak értékeléséről szóló, 2016. július 28-i bizottsági jelentés (a továbbiakban: a 2016. július 28-i bizottsági jelentés) azt állapította meg, hogy a 2013/36/EU irányelvben előírt elvek némelyikének, nevezetesen a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó követelményeknek a kis méretű intézményekre történő alkalmazása túlságosan nagy terhet jelent az említett intézmények számára, és nem áll arányban az általa biztosított prudenciális előnyökkel. Ehhez hasonlóan azt is megállapította, hogy ezen előírások alkalmazásának költségei meghaladják a kapcsolódó prudenciális előnyöket az olyan munkavállalók esetében, amelyek alacsony szintű változó javadalmazásban részesülnek, mivel az ilyen szintű változó javadalmazás csak kevés vagy semmilyen ösztönzést nem jelent arra, hogy a munkavállaló túlzott kockázatot vállaljon. Következésképpen, noha főszabály szerint valamennyi intézmény köteles alkalmazni az összes elvet valamennyi olyan munkavállalóra, akinek a szakmai tevékenységei lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, a kis méretű intézményeket, valamint az alacsony szintű változó javadalmazásban részesülő munkavállalókat mentesíteni kell a 2013/36/EU irányelvben a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozóan meghatározott követelmények alól.
- (8) A felügyeleti konvergencia biztosítása, az intézmények közötti egyenlő versenyfeltételek előmozdítása, valamint a betétesek, a befektetők és a fogyasztók Unió-szerte megfelelő védelme céljából egyértelmű, következetes és harmonizált kritériumokra van szükség az említett kis méretű intézményeknek, valamint az alacsony szintű változó javadalmazás eseteinek az azonosításához. Ugyanakkor indokolt bizonyos mértékű rugalmasságot biztosítani a tagállamok számára egy szigorúbb megközelítés elfogadásához, amennyiben ezt szükségesnek ítélik.
- (9) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 157. cikke megállapítja a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért egyenlő díjazásának elvét. Ezt az elvet az intézményeknek következetesen alkalmazniuk kell. Ezért nemi szempontból semleges javadalmazási politikát kell alkalmazniuk.

⁽⁷⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- (10) A javadalmazási követelmények célja az intézmények hatékony és eredményes kockázatkezelésének előmozdítása azáltal, hogy összhangba hozzák az intézmények és a szakmai tevékenységeikkel az intézmény kockázati profiljára lényeges hatást gyakorló munkavállalók (jelentős kockázatvállalók) hosszú távú érdekeit. Ugyanakkor azon leányvállalatokra, amelyek nem intézmények és ezért egyéni alapon nem tartoznak a 2013/36/EU irányelv hatálya alá, a releváns ágazatspecifikus jogi aktusok értelmében más javadalmazási követelmények vonatkozhatnak, amelyeknek elsőbbséget kell biztosítani. Ezért az ezen irányelvben meghatározott javadalmazási követelmények főszabályként összevont alapon nem alkalmazandók az ilyen leányvállalatokra. A lehetséges arbitrázs megelőzése érdekében azonban az ezen irányelvben meghatározott javadalmazási követelmények összevont alapon alkalmazandók a meghatározott szolgáltatásokat nyújtó – például eszközkézelést, portfóliókezelést vagy megbízások végrehajtását végző – leányvállalatokban alkalmazott munkavállalókra, amennyiben azok felhatalmazással bírnak – függetlenül a felhatalmazás formájától – arra, hogy olyan szakmai tevékenységeket folytassanak, amelyek következtében a banki csoport szintjén jelentős kockázatvállalónak minősülnek. Az ilyen felhatalmazásoknak magukban kell foglalniuk a munkavállalót alkalmazó leányvállalat és az ugyanazon csoporthoz tartozó más intézmény között megkötött feladatátruházási vagy kiszervezési megállapodásokat is. A tagállamokat nem szabad megakadályozni abban, hogy összevont alapon a leányvállalatok és munkavállalók szélesebb körére alkalmazzák az ezen irányelvben meghatározott javadalmazási követelményeket.
- (11) A 2013/36/EU irányelv előírja, hogy bármely változó javadalmazás jelentős része – és minden esetben legalább 50 %-a – az érintett intézmény jogi formájától függően részvények vagy azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések, illetve szabályozott piacra be nem vezetett intézmény esetében részvényhez kötött eszközök vagy azokkal egyenértékű nem készpénz alapú eszközök, és – amennyiben lehetséges – bizonyos feltételeknek megfelelő egyéb alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok kiegensúlyozott kombinációja kell, hogy legyen. Ez az elv a részvényhez kötött eszközök használatát a tőzsdén nem jegyzett intézmények körére korlátozza, és a tőzsdén jegyzett intézmények számára előírja a részvények használatát. A 2016. július 28-i bizottsági jelentés megállapította, hogy a részvények használata jelentős adminisztratív terheket és költségeket okozhat a tőzsdén jegyzett intézmények számára. Ugyanakkor egyenértékű prudenciális előny érhető el azáltal, ha a tőzsdén jegyzett intézmények számára lehetővé válik olyan, részvényhez kötött eszközök használata, melyek tükrözik a részvények értékét. A részvényhez kötött eszközök használatának lehetőségét ezért ki kell terjeszteni a tőzsdén jegyzett intézményekre is.
- (12) A felügyeleti felülvizsgálat és értékelés során figyelembe kell venni az intézmények méretét, szerkezeti felépítését és belső szervezetét, valamint tevékenységeik jellegét, körét és összetettségét. Ha különböző intézmények hasonló kockázati profillal rendelkeznek, például azért, mert az üzleti modelljük vagy kitétségeik földrajzi elhelyezkedése hasonló, vagy mert ugyanazon intézményvédelmi rendszerhez kapcsolódnak, az illetékes hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a felülvizsgálati és értékelési eljáráshoz alkalmazott módszereket egységesítsék az azonos kockázati profillal rendelkező intézmények közös jellemzőinek és kockázatainak figyelembevétele érdekében. Ez az egységesítés azonban egyrészt nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy megfelelőképpen figyelembe vegyék az egyes intézményeket érintő sajátos kockázatokat, illetve nem változtathatja meg az előírt intézkedések intézmény-specifikus jellegét.
- (13) Az illetékes hatóságok által előírt kiegészítő szavatoló-tőke-követelmény jelentősen befolyásolja egy intézmény teljes szavatoló-tőke-szintjét és lényeges a piaci résztvevők számára, mivel a kiegészítő szavatoló-tőke-követelmény szintje kihatással van az osztalékfizetéseket, a jutalmak kifizetését és a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó kifizetéseket érintő korlátozásokat életbe léptető küszöbértékre. Egyértelműen meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett kiegészítő szavatoló-tőke-követelményt kell előírni a szabályok valamennyi tagállamban következetes alkalmazásának és a belső piac megfelelő működésének a biztosítása érdekében.
- (14) Az illetékes hatóságok által előírandó kiegészítő szavatoló-tőke-követelményt az adott intézmény sajátos helyzetéhez viszonyítva kell megállapítani és kellően indokolni kell. Kiegészítő szavatoló-tőke-követelményeket csak az adott intézmény sajátos helyzetére tekintettel szükségesnek ítélt mértékben lehet előírni azoknak a kockázatoknak vagy kockázati elemeknek a kezelése céljából, amelyek kifejezetten nem szerepelnek az 575/2013/EU rendeletben megállapított szavatoló-tőke-követelményekben, vagy amelyekre vonatkozóan a szavatoló-tőke-követelmények nem kellően részletezettek. Ezeket a követelményeket a szavatoló-tőke-követelmények vonatkozó sorrendjében a releváns minimális szavatoló-tőke-követelmények elé és a kombinált pufferkövetelmény vagy adott esetben a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény mögé kell besorolni. A kiegészítő szavatoló-tőke-követelmények intézmény-specifikus jellegük miatt nem jelentenek alkalmas eszközt makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok kezelésére. Ez azonban nem zárja ki, hogy az illetékes hatóságok – többek között kiegészítő szavatoló-tőke-követelmények előírása révén – intézkedéseket tegyenek az egyes intézményeknél azok tevékenységéből adódóan felmerült kockázatok kezelése érdekében, ideértve azokat a kockázatokat is, amelyek bizonyos gazdasági és piaci fejleményeknek az adott intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatását tükrözik.
- (15) A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelmény a kockázatalapú szavatoló-tőke-követelményekkel megegyező szinten helyezkedik el. Ezért az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére előírt kiegészítő szavatoló-tőke-követelményeket a minimális tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményhez, nem pedig a minimális kockázatalapú szavatoló-tőke-követelményhez kell hozzászámítani. Továbbá, azt is lehetővé kell tenni az intézmények számára, hogy azon elsődleges alapvető tőkét, amelyet a tőkeáttétellel kapcsolatos követelmények teljesítése érdekében használnak, felhasználhassák a kockázatalapú szavatoló-tőke-követelmények teljesítésére, beleértve a kombinált pufferkövetelményt is.

- (16) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy iránymutatás formájában közölhessék az intézménnyel azt, hogy ha a rendelkezésre tartandó tőkeösszegnek a releváns minimális szavatolótőke-követelményt, a releváns kiegészítő szavatolótőke-követelményt és adott esetben a kombinált pufferkövetelményt vagy a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt meghaladó kiigazítását várják el az intézménytől annak érdekében, hogy az intézmény kezelni tudja a jövőbeli stresszhelyzeteket. Mivel az ilyen iránymutatás tőkecélnek minősül, úgy kell tekinteni, hogy a sorrendben a releváns minimális szavatolótőke-követelmények, a releváns kiegészítő szavatolótőke-követelmény és a kombinált pufferkövetelmény vagy – adott esetben – a tőkeáttételi mutató kiegészítő szavatolótőke-követelmény felett áll. E cél teljesítésének elmulasztása nem válthatja ki a kifizetéseknek a 2013/36/EU irányelvben előírt korlátozását. Mivel a kiegészítő szavatolótőke-követelményre vonatkozó iránymutatás a felügyeleti elvárásokat tükrözi, a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet egyrészt nem határozhat meg kötelező nyilvánosságra hozatali kötelezettségeket az iránymutatásban szereplő tőkeösszegre vonatkozóan, másrészt pedig nem tilthatja meg, hogy az illetékes hatóságok az iránymutatás nyilvánosságra hozatalát kérjék. Az illetékes hatóságot fel kell jogosítani arra, hogy felügyeleti intézkedéseket hozzon és adott esetben kiegészítő szavatolótőke-követelményeket határozzon meg, amennyiben egy intézmény ismételen nem teljesíti a kitűzött tőkecél.
- (17) A 2013/36/EU irányelvnek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkkockázatra vonatkozó rendelkezései kapcsolódnak az 575/2013/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseivel, amelyek hosszabb végrehajtási időszakot írnak elő az intézmények számára. A nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatlábkkockázatra vonatkozó rendelkezések alkalmazásának összehangolása érdekében célszerű, hogy az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket ugyanattól az időponttól alkalmazzák, mint az 575/2013/EU rendelet vonatkozó rendelkezéseit.
- (18) A nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatlábkkockázat kiszámításának azokban az esetekben való harmonizációja érdekében, amikor az intézmények e kockázat mérésére alkalmazott belső rendszere nem megfelelő, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁸⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóság (a továbbiakban: az Európai Bankhatóság, az EBH) által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el az említett kockázat értékelésére alkalmazandó egységesített módszer kidolgozására vonatkozóan. A Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (19) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok könnyebben azonosíthassák azokat az intézményeket, amelyek nem kereskedési könyvi tevékenységükkel kapcsolatban a kamatlábak esetleges változásai miatt adott esetben jelentős veszteségeket könyvelhetnek el, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el. Ezekben a szabályozástechnikai standardokban a következőket kell meghatározni: a tőke gazdasági értéke változásának kiszámításához valamennyi intézmény által alkalmazandó hat felügyeleti sokkforogatókönyv; azon közös feltevések, amelyeket az intézményeknek belső rendszereikben a tőke üzleti értéke változásának kiszámításához alkalmazniuk kell, valamint az olyan konkrét kritériumok esetleges szükségességének meghatározása, amelyek révén azonosíthatók azok az intézmények, amelyek esetében a nettó kamatbevételeknek a kamatlábváltozások miatti csökkenését követően indokolt lehet felügyeleti intézkedések bevezetése; továbbá hogy mi minősül nagy mértékű csökkenésnek. A Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (20) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem elengedhetetlen a pénzügyi rendszer stabilitásának és integritásának megőrzéséhez. Ha egy intézményről kiderül, hogy pénzmosásban vagy terrorizmusfinanszírozásban vett részt, az hatással lehet az életképességére és a pénzügyi rendszer stabilitására. Az engedélyezésért és a prudenciális felügyeletért felelős illetékes hatóságok az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁹⁾ szerinti pénzmosás elleni szabályoknak való megfelelés biztosításáért felelős hatóságokkal és szervekkel együtt fontos szerepet játszanak a hiányosságok azonosításában és szankcionálásában. Ezért az ilyen illetékes hatóságoknak a pénzmosással és a terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos szempontokat következetesen be kell építeniük a vonatkozó felügyeleti tevékenységeikbe – így a felügyeleti értékelési és felülvizsgálati folyamatokba, az intézmények vállalatirányítási rendszere, folyamatai és mechanizmusai megfelelőségének vizsgálatába, valamint a vezető testület tagjai alkalmasságának vizsgálatába –, az esetleges megállapításairól megfelelően tájékoztatniuk kell a pénzmosás elleni szabályoknak való megfelelés biztosításáért felelős releváns hatóságokat és szerveket, és adott esetben a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti hatáskörükkkel összhangban felügyeleti intézkedéseket kell hozniuk. Az információkat a hatáskörükkbe tartozó engedélyezési, jóváhagyási vagy felülvizsgálati eljárások során tett megállapítások alapján, valamint az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés biztosításáért felelős hatóságoktól és szervektől kapott információk alapján kell nyújtaniuk.

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

- (21) A pénzügyi válság egyik fő tanulsága volt az Unióban, hogy szükség van egy olyan megfelelő intézményi és szakpolitikai keretre, amellyel megelőzhető és kezelhető az Unión belüli egyensúlyhiányok. Az Unióban bekövetkezett legutóbbi intézményi fejlemények fényében indokolt elvégezni a makroprudenciális politikai keret átfogó felülvizsgálatát.
- (22) A 2013/36/EU irányelv nem akadályozhatja meg a tagállamokat abban, hogy nemzeti jogukban olyan intézkedéseket vezessenek be, amelyek célja a pénzügyi rendszer ellenálló képességének fokozása, ideértve például – de nem kizárólag – a hitelfedezeti arányra, a jövedelemarányos eladósodottságra és a jövedelemarányos adósságszolgálatra vonatkozó felső korlátok megállapítását, valamint a hitelezési szabályokhoz kapcsolódó egyéb eszközöket.
- (23) Annak érdekében, hogy az anticiklikus tőkepufferek megfelelően tükrözzék a túlzott hitelnövekedésnek a banki ágazatra gyakorolt kockázatát, az intézményeknek intézményspecifikus puffereiket azon anticiklikus pufferráták súlyozott átlagaként kell kiszámítaniuk, amelyek azon országokra vonatkozóan alkalmazandók, ahol hitelkockázati kitétségeik találhatók. Ezért minden tagállamnak ki kell jelölnie egy hatóságot, amely felelős az abban a tagállamban található kitétségekre vonatkozó anticiklikus puffer meghatározásáért. Ebben a pufferrátában figyelembe kell venni a hitelszintek növekedését és a hitelnek a bruttó hazai termékhez (GDP) viszonyított aránya változását az adott tagállamban, és minden egyéb, a pénzügyi rendszer stabilitásának kockázatai szempontjából lényeges tényezőt.
- (24) A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy előírassák bizonyos intézmények számára, hogy a tőkefenntartási puffereken és az anticiklikus tőkepuffereken kívül rendszerkockázati tőkepuffert is fenntartsanak az 575/2013/EU rendeletben és a 2013/36/EU irányelvben nem tárgyalt olyan makroprudenciális vagy rendszer szintű kockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és realgazdaságára. A rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy az összes kitétségre, vagy pedig a kitétségek adott csoportjára kell alkalmazni, valamint minden olyan intézményre, illetve ezen intézmények egy vagy több csoportjára, amelyek üzleti tevékenységükben hasonló kockázati profillal rendelkeznek.
- (25) Fontos észszerűsíteni a hatóságok közötti koordinációs mechanizmust, biztosítani a feladatok egyértelmű elhatárolását, egyszerűsíteni a makroprudenciális szakpolitikai eszközök igénybevételét és kibővíteni a makroprudenciális eszköztárat annak biztosítása érdekében, hogy a hatóságok képesek legyenek megfelelő időben és hatékonyan kezelni a rendszerszintű kockázatokat. Az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁰⁾ létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületnek (a továbbiakban: az ERKT) kulcsszerepet kell játszania a makroprudenciális intézkedések koordinálásában, valamint a tagállamokban tervezett makroprudenciális intézkedésekre vonatkozó információk továbbításában, különösen úgy, hogy a honlapján közzéteszi az elfogadott makroprudenciális intézkedéseket, és a tervezett makroprudenciális intézkedésekre vonatkozó értesítést követően megosztja az információkat a hatóságokkal. Annak biztosítása érdekében, hogy a tagállamok megfelelő válaszigintézkedéseket hozzanak, az ERKT-nek nyomon kell követnie, hogy a tagállamok makroprudenciális szakpolitikái kielégítőek-e és összhangban vannak-e egymással, és ehhez többek között ellenőriznie kell, hogy az eszközöket következetesen, átfedések nélkül alkalmazzák-e.
- (26) Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságoknak törekedniük kell arra, hogy elkerüljék a 2013/36/EU irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított makroprudenciális intézkedések duplikatív vagy következtelen alkalmazását. Az érintett illetékes vagy kijelölt hatóságoknak megfelelően mérlegelniük kell, hogy a 2013/36/EU irányelv 133. cikke alapján meghozott intézkedések nem duplikatívok-e és összhangban vannak-e más, az 575/2013/EU rendelet 124., 164. vagy 458. cikke alapján meghozott vagy a jövőben meghozandó intézkedésekkel.
- (27) Az illetékes vagy kijelölt hatóságok számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a csoport szerkezetéből adódó kockázatok jellege és eloszlása alapján meghatározzák az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer alkalmazásának szintjét vagy szintjeit. Bizonyos körülmények között célszerű lehet, hogy az illetékes vagy kijelölt hatóság kizárólag a legmagasabb konszolidációs szint alatti szinten írjon elő az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert.
- (28) A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság által a globálisan rendszerszinten jelentős bankokra vonatkozóan közzétett minősítési módszertan szerint az intézmények több államot, illetve területet érintő követeléseit és kötelezettségeit az intézmények globális rendszerszintű jelentőségét jelző mutatóit jelentik, amelyekből látható, hogy fizetésképtelenségük mekkora hatással járhat a globális pénzügyi rendszerre nézve. E mutatók bizonyos konkrét aggályokat tükröznek, például azzal kapcsolatban, hogy a jelentős határon átnyúló tevékenységet folytató intézményekkel kapcsolatos koordinációt nehezebb ellátni. A szanalással kapcsolatos közös megközelítés tekintetében elért, az egységes szabálykönyv megerősítéséből, valamint az Egységes Szanalási Mechanizmus létrehozásából fakadó előrelépésnek köszönhetően a bankunióon belül jelentősen javult a határokon átnyúló tevékenységű csoportok

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

rendezett szanálására való képesség. Ezért – anélkül, hogy sérülne az illetékes hatóságok, illetve a kijelölt hatóságok képessége a felügyeleti mérlegelési jogkör gyakorlására – szükség van egy, ezt az előrelépést tükröző alternatív pontszám kiszámításra is, amelyet az illetékes és a kijelölt hatóságoknak figyelembe kellene vennie a hitelintézetek rendszerszintű jelentőségének értékelésekor, ez azonban nem érintheti a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság számára a nemzetközi szintű nevezők megállapítása céljára szolgáltatott adatokat. Az EBH-nak aktualizált szabályozástechnikai standardtervezetet kell kidolgoznia, amelyben pontosan meghatározza a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására szolgáló módszertanon belül azt a kiegészítő módszert, amelynek segítségével elismerhetők az integrált európai szanálási keretnek az egységes szanálási mechanizmuson belüli egyedi jellemzői. Ez a módszertan kizárólag a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer kalibrálására használható. A Bizottságnak ezeket az aktualizált szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.

- (29) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra Uniószerre alkalmazandó egységes prudenciális követelményeket biztosító meglévő uniós jogi aktusok megerősítését és finomítását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok terjedelmük és hatásuk miatt jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (30) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának ⁽¹⁾ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az áttűtető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt áttűtető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (31) A 2013/36/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (5) és (6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Ez az irányelv nem alkalmazandó a következőkre:

1. befektetési vállalkozások tevékenységéhez való hozzáférés, amennyiben azt a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) szabályozza;
2. központi bankok;
3. postai elszámolóközpontok;
4. Dániában az »Eksport Kredit Fonden«, az »Eksport Kredit Fonden A/S«, a »Danmarks Skibskredit A/S« és a »KommuneKredit«;
5. Németországban a »Kreditanstalt für Wiederaufbau«, a »Landwirtschaftliche Rentenbank«, a »Bremer Aufbau-Bank GmbH«, a »Hamburgische Investitions- und Förderbank«, az »Investitionsbank Berlin«, az »Investitionsbank des Landes Brandenburg«, az »Investitionsbank Schleswig-Holstein«, az »Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank«, az »Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz«, a »Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank«, az »LfA Förderbank Bayern«, az »NRW.BANK«, a »Saarländische Investitionskreditbank AG«, a »Sächsische Aufbaubank – Förderbank«, a »Thüringer Aufbaubank«, a »Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz« alapján az állami lakáspolitiká szerveiként elismert vállalkozások, amelyek túlnyomórészt nem banki ügyletekkel foglalkoznak, valamint az említett törvény értelmében non-profit lakásépítési vállalkozásként elismert vállalkozások;
6. Észtországban a »hoiu-laenuühistud«, azaz a »hoiu-laenuühistu seadus« alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások;

(¹) HLC 369., 2011.12.17., 14. o.

7. Írországban a »Strategic Banking Corporation of Ireland«, a »credit unions« és a »friendly societies«;
8. Görögországban a »Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων« (Tamio Parakatathikon kai Danion);
9. Spanyolországban az »Instituto de Crédito Oficial«;
10. Franciaországban a »Caisse des dépôts et consignations«;
11. Horvátországban a »kreditne unije« és a »Hrvatska banka za obnovu i razvitak«;
12. Olaszországban a »Cassa depositi e prestiti«;
13. Lettországban a »krājaizdevu sabiedrības«, a »Krājaizdevu sabiedrību« alapján szövetkezeti vállalkozásoknak minősülő vállalkozások, amelyek kizárólag a tagjaik részére nyújtanak pénzügyi szolgáltatásokat;
14. Litvániában a »centrinės kredito unijos«-on kívüli »kredito unijos«;
15. Magyarországon az »MFB Magyar Fejlesztési Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság« és a »Magyar Export-Import Bank Zártkörűen Működő Részvénytársaság«;
16. Máltán a »The Malta Development Bank«;
17. Hollandiában a »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV«, az »NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij«, az »NV Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering«, az »Ontwikkelingsmaatschappij Oost-Nederland NV« és a »kredietunies«;
18. Ausztriában a közhasznú lakásépítési egyesületként elismert vállalkozások, valamint az »Österreichische Kontrollbank AG«;
19. Lengyelországban a »Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe« és a »Bank Gospodarstwa Krajowego«;
20. Portugáliában az 1986. január 1-jén létező »Caixas Económicas«, kivéve azokat, amelyeket részvénytársasági formában alapítottak, és a »Caixa Económica Montepio Geral«-t;
21. Szlovéniában a »SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana«;
22. Finnországban a »Teollisen yhteisön rahasto Oy/Fonden för industrielt samarbete AB« és a »Finnvera Oy/Finnvera Abp«;
23. Svédországban a »Svenska Skeppshypotekskassan«;
24. az Egyesült Királyságban a »National Savings and Investments (NS&I)«, a »CDC Group plc«, az »Agricultural Mortgage Corporation Ltd«, a »Crown Agents for overseas governments and administrations«, a »credit unions« és a »municipal banks«.

(6) Az e cikk (5) bekezdésének 1. és 3–24. pontjában említett szervezetek a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.)”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

- „60. »szanalási hatóság«: a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikke (1) bekezdésének 18. pontjában meghatározott szanalási hatóság;
61. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 133. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;
62. »nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 134. pontjában meghatározott nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;
63. »csoport« az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 138. pontjában meghatározott csoport;
64. »harmadik országbeli csoport«: olyan csoport, amelynek anyavállalata harmadik országban letelepedett;

65. »nemi szempontból semleges javadalmazási politika«: a férfiak és a nők egyenlő vagy egyenlő értékű munkáért járó egyenlő díjazásának elvén alapuló javadalmazási politika.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.);

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelmények vagy felügyeleti hatáskörök összevont vagy szubkonszolidált alapon, ezen irányelvvel és az említett rendelettel összhangban történő alkalmazásának biztosítása érdekében az »intézmény«, a »tagállami anyavállalat«, az »EU-szintű anyavállalat« és az »anyavállalat« fogalmába bele kell érteni a következőket is:

- a) azok a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyek ezen irányelv 21a. cikkével összhangban megkapták a jóváhagyást;
- b) EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által ellenőrzött kijelölt intézmények, amelyek esetében ezen irányelv 21a. cikkének (4) bekezdésével összhangban az anyavállalatra nem vonatkozik a jóváhagyás követelménye; és
- c) ezen irányelv 21a. cikke (6) bekezdésének d) pontja értelmében kijelölt pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény.”

3. A 4. cikk (8) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok rendelkeznek a szanalási hatáskörrel, ezek a szanalási hatáskörrel felruházott egyéb hatóságok szorosán együttműködjenek és konzultáljanak az illetékes hatóságokkal a szanalási tervek előkészítését illetően, és minden egyéb olyan esetben, amikor az ilyen együttműködést és konzultációt ez az irányelv, a 2014/59/EU irányelv vagy az 575/2013/EU rendelet előírja.”

4. A 8. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a) és b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

- „a) a hitelintézetek engedély iránti kérelmében az illetékes hatóságok számára benyújtandó információ, a 10. cikkben előírt üzleti tervet, szervezeti felépítést és vállalatirányítási rendszert is ideértve;
- b) a 14. cikk értelmében befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, illetve, amennyiben nincsenek befolyásoló részesedések, a 20 legnagyobb részvényesre vagy tagra vonatkozó követelmények; és”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az illetékes hatóságok számára, amelyekben meghatározza az engedélyek ezen irányelvvel összhangban történő megadásánál alkalmazandó közös értékelési módszertant.”

5. A 9. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot és az EBH-t azokról a nemzeti jogszabályokról, amelyek kifejezetten lehetővé teszik, hogy hitelintézetektől eltérő vállalkozások a nyilvánosságtól üzletszerűen betéteket és egyéb visszafizetendő pénzeszközöket gyűjtsenek.

(4) E cikk értelmében a tagállamok nem mentesíthetik a hitelintézeteket ennek az irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek az alkalmazása alól.”

6. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„10. cikk

Üzleti terv, szervezeti felépítés és vállalatirányítási rendszer

(1) A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez olyan üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza a folytatni kívánt üzleti tevékenységek fajtáit és a hitelintézet szervezeti felépítését, és amelyben szerepeltetni kell a csoporton belüli anyavállalatokat, pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat is. A tagállamok azt is előírják, hogy az engedély iránti kérelmekhez csatolni kell a 74. cikk (1) bekezdésében említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok leírását.

(2) Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk a hitelintézet tevékenysége megkezdésének engedélyezését, amennyiben nincsenek meggyőződve arról, hogy a 74. cikk (1) bekezdésében említett rendszerek, eljárások és mechanizmusok lehetővé teszik az adott intézmény általi hatékony és eredményes kockázatkezelést.”

7. A 14. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha – figyelembe véve, hogy biztosítani kell a hitelintézet megbízható és prudens vezetését – nincsenek meggyőződve a részvényeseknek vagy tagoknak a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumok szerinti alkalmasságáról. A 23. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 24. cikket alkalmazni kell.”

8. A 18. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) már nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik vagy hatodik részében – a 92a. és a 92b. cikk kivételével –, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában vagy 105. cikkében megállapított prudenciális követelményeket, vagy már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a betétese által rábízott eszközök biztonságát;”

9. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„21a. cikk

Pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyása

(1) A tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, a tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak e cikkel összhangban jóváhagyást kell szerezniük. Az egyéb pénzügyi holding társaságoknak, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságoknak abban az esetben kell e cikkel összhangban jóváhagyást szerezniük, ha szubkonszolidált alapon kell megfelelniük ennek az irányelvnek vagy az 575/2013/EU rendeletnek.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ott említett pénzügyi holding társaságoknak és vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy – amennyiben ezek eltérnek egymástól – a letelepedési helyük szerinti tagállam illetékes hatósága rendelkezésére kell bocsátaniuk a következő információkat:

- a) a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot magában foglaló csoport szervezeti felépítése, egyértelműen feltüntetve a leányvállalatokat és adott esetben az anyavállalatokat, valamint a csoportba tartozó összes szervezet által folytatott tevékenységek típusa és helye;
- b) tájékoztatás a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot ténylegesen irányító legalább két személy kinevezéséről, valamint az igazgatók alkalmasságáról szóló 121. cikkben meghatározott követelményeknek való megfelelésről;
- c) információ a 14. cikkben a részvényesekre és a tagokra vonatkozóan meghatározott kritériumoknak való megfelelésről, amennyiben a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság hitelintézet leányvállalattal rendelkezik;
- d) a csoport belső szervezeti felépítése és a feladatok csoporton belüli megosztása;
- e) bármely olyan egyéb információ, amelyre az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett értékelések elvégzéséhez szükség lehet.

Amennyiben valamely pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság jóváhagyására a 22. cikkben említett értékeléssel egyidejűleg kerül sor, az illetékes hatóságnak az említett cikk alkalmazása során szükség szerint koordinálnia kell az összevont felügyeletet ellátó hatósággal, illetve – amennyiben ezek eltérnek egymástól – annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett. Ebben az esetben a 22. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett értékelési időszakot 20 munkanapot meghaladó időtartamra fel kell függeszteni, mindaddig, amíg az ebben a cikkben meghatározott eljárás le nem zárul.

(3) A pénzügyi holding társaságok vagy a vegyes pénzügyi holding társaságok csak akkor kaphatják meg az e cikk szerinti jóváhagyást, ha valamennyi következő feltétel teljesül:

- a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás alkalmasak annak biztosítására, hogy a csoport összevont vagy szubkonszolidált alapon megfeleljen az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet által előírt követelményeknek, és hatékony eszközt jelentenek különösen a következők tekintetében:
  - i. a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak a leányintézmények közötti megfelelő megosztásával;

- ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; és
  - iii. a pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy a vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által meghatározott csoportszintű előírások végrehajtása az egész csoportban;
- b) annak a csoportnak a szervezeti felépítése, amelynek a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság a része, nem hátráltatja, illetve egyéb módon nem akadályozza a leány- vagy anyavállalatoknak az egyedi, összevont vagy adott esetben szubkonszolidált alapon általuk teljesítendő kötelezettségekre irányuló hatékony felügyeletét. E kritérium teljesülésének értékelésekor figyelembe kell venni különösen a következőket:
- i. azt, hogy a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül;
  - ii. a részvényesi struktúrát; és
  - iii. a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság csoporton belül betöltött szerepét;
- c) megfelelnek a 14. cikkben meghatározott kritériumoknak és a 121. cikkben megállapított követelményeknek.
- (4) Nem kell előírni a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság e cikk szerinti jóváhagyását, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a pénzügyi holding társaság fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban, illetve a vegyes pénzügyi holding társaság esetében annak intézményeket vagy pénzügyi vállalkozásokat érintő fő tevékenysége tulajdoni részesedés szerzése leányvállalatokban;
  - b) a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot az érintett szanalási hatóság által a 2014/59/EU irányelv értelmében meghatározott szanalási stratégiának megfelelően nem jelölték ki a csoport valamely szanalás alá vonható csoportján belüli szanalás alá vonható szervezetnek;
  - c) valamely hitelintézet leányvállalatát jelölték ki felelősként azért, hogy biztosítsa a prudenciális követelményeknek összevont alapon történő csoportszintű megfelelést, és felruházták minden eszközzel és jogi hatáskörrel ahhoz, hogy ezeket a kötelezettségeket eredményesen tudja teljesíteni;
  - d) a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság nem hoz olyan irányítási, működési vagy pénzügyi döntéseket, amelyek a csoport egészét vagy annak olyan leányvállalatait érintik, amelyek intézménynek vagy pénzügyi vállalkozásnak minősülnek;
  - e) semmi nem akadályozza, hogy a csoport tényleges felügyeletét összevont alapon végezzék.

Azok a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok, amelyeket e bekezdéssel összhangban mentesítettek a jóváhagyás megszerzése alól, nem zárhatók ki az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapítottak szerinti konszolidációs körből.

(5) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak folyamatosan nyomon kell követnie a (3) vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett feltételek teljesülését. A pénzügyi holding társaságoknak és a vegyes pénzügyi holding társaságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk az ahhoz szükséges információkat, hogy a hatóság folyamatosan nyomon tudja követni egyrészt a csoport szervezeti felépítését, másrészt a (3) vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett feltételek teljesülését. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak meg kell osztania ezeket az információkat annak a tagállamnak az illetékes hatóságával, amelyben a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett.

(6) Ha az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy a (3) bekezdésben meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a pénzügyi holding társaságra vagy a vegyes pénzügyi holding társaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen állítani az összevont felügyelet folyamatosságát és integritását, valamint az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelményeknek összevont alapon történő megfelelést. Vegyes pénzügyi holding társaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátumra.

Az első albekezdésben említett felügyeleti intézkedések magukban foglalhatják a következőket:

- a) a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság által birtokolt leányvállalati részvényekhez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;
- b) a rendelkezések megsértésének megszüntetésére irányuló határozatok meghozatala vagy szankciók alkalmazása a pénzügyi holding társasággal, a vegyes pénzügyi holding társasággal vagy a vezető testület tagjaival és a vezetőikkel szemben, a 65–72. cikke figyelemmel;

- c) a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság utasítása arra, hogy adja át részvényeseinek a leányintézményeiben meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;
- d) a csoporton belüli másik pénzügyi holding társaság, vegyes pénzügyi holding társaság vagy intézmény ideiglenes kijelölése arra, hogy felelősséget vállaljon az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelményeknek összevont alapon történő megfelelés biztosításáért;
- e) a részvényesek részére történő nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;
- f) annak előírása a pénzügyi holding társaságok, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy váljanak meg az intézményekben vagy más pénzügyi ágazatbeli szervezetekben meglévő részesedéseiktől, vagy csökkentésük azokat;
- g) annak előírása a pénzügyi holding társaságok, illetve a vegyes pénzügyi holding társaságok számára, hogy haladéktalanul nyújtsanak be tervet arra vonatkozóan, hogy hogyan fogják mihamarabb ismét biztosítani a megfelelést.

(7) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság azt állapítja meg, hogy már nem teljesülnek a (4) bekezdésben meghatározott feltételek, a pénzügyi holding társaságnak vagy a vegyes pénzügyi holding társaságnak e cikkel összhangban kérelmeznie kell a jóváhagyást.

(8) A (3) bekezdésben említett jóváhagyásra és a jóváhagyás alóli, a (4) bekezdésben említett mentesítésre, valamint a (6) és a (7) bekezdésben említett felügyeleti intézkedésekre vonatkozó határozathozatal céljára, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, a két hatóságnak teljeskörű konzultáció mellett együtt kell működni. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak értékelést kell készítenie az adott esettől függően a (3), a (4), a (6) és a (7) bekezdésben említett kérdésekről, és továbbítania kell ezt az értékelést annak a tagállamnak az illetékes hatóságához, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett. A két hatóságnak minden tőle telhetően meg kell tennie annak érdekében, hogy az említett értékelés kézhezvételétől számított két hónapon belül együttes határozatot hozzon.

Az együttes határozatot megfelelően dokumentálni és indokolni kell. Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak közölnie kell az együttes határozatot a pénzügyi holding társasággal vagy a vegyes pénzügyi holding társasággal.

Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, illetve azon tagállam illetékes hatóságának, ahol a pénzügyi holding társaság vagy a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, tartózkodnia kell a határozathozataltól és az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé kell terjesztenie. Az EBH-nak az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. Az érintett illetékes hatóságoknak az EBH határozatával összhangban álló együttes határozatot kell hozniuk. A kéthónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az EBH elé.

(9) Vegyes pénzügyi holding társaságok esetében, amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság vagy annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, nem azonos a 2002/87/EK irányelv 10. cikkével összhangban meghatározott koordinátorral, az adott esettől függően az e cikk (3), (4), (6) és (7) bekezdésében említett kérdésekben hozott határozatokhoz vagy együttes határozatokhoz a koordinátor jóváhagyása szükséges. Amikor a koordinátor jóváhagyására van szükség, a véleménykülönbségeket az érintett európai felügyeleti hatóságokhoz – nevezetesen az EBH-hoz vagy az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatósághoz (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EIOPA) – kell utalni, amelyeknek az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hozniuk. Az e bekezdéssel összhangban hozott határozatok nem érintik a 2002/87/EK, illetve a 2009/138/EK irányelv szerinti kötelezettségeket.

(10) Ha egy pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes pénzügyi holding társaság e cikk szerinti jóváhagyása megtagadásra kerül, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak a kérelmezőt a kérelem kézhezvételétől számított négy hónapon belül, vagy amennyiben a kérelem hiányos, a határozathoz szükséges összes információ kézhezvételétől számított négy hónapon belül kell értesítenie a határozatról és annak indokairól.

A jóváhagyás megadására vagy megtagadására vonatkozó határozatot a kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül mindenképpen meg kell hozni. A jóváhagyás megtagadása esetén – amennyiben erre szükség van – a (6) bekezdésben említett intézkedések bármelyike elrendelhető.

21b. cikk

Közbenső EU-szintű anyavállalat

(1) Az ugyanazon harmadik országhoz tartozó kettő vagy több unióbéli intézménynek egyetlen, az Unióban letelepedett közbenső EU-szintű anyavállalattal kell rendelkeznie.

(2) Az illetékes hatóságok engedélyezhetik az (1) bekezdésben említett intézmények számára, hogy két közbenső EU-szintű anyavállalattal rendelkezzenek, amennyiben megállapítják, hogy egyetlen közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozása:

- a) nem lenne összeegyeztethető a tevékenységek különválasztását előíró, kötelező előírással, amelyet azon harmadik ország szabályai vagy felügyeleti hatóságai írnak elő, ahol a harmadik országbeli csoport legfelső szintű anyavállalatának központi irodája található; vagy
- b) a közbenső EU-szintű anyavállalat illetékes szanalási hatósága által elvégzett értékelés szerint kevésbé hatékony szanalást tenne lehetővé, mint két közbenső EU-szintű anyavállalat esetén.

(3) A közbenső EU-szintű anyavállalat a 8. cikkel összhangban engedélyezett hitelintézet, vagy a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság lehet.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, ha az e cikk (1) bekezdésében említett intézmények közül egyik sem hitelintézet, vagy ha az e cikk (2) bekezdésében említett kötelező előírás teljesítése érdekében a befektetési tevékenységekkel összefüggésben egy második közbenső EU-szintű anyavállalatot kell létrehozni, a közbenső EU-szintű anyavállalat vagy a második közbenső EU-szintű anyavállalat a 2014/65/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésével összhangban engedélyezett, a 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó befektetési vállalkozás is lehet.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó, ha a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértéke kevesebb mint 40 milliárd EUR.

(5) E cikk alkalmazásában a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértékét a következők összegeként kell meghatározni:

- a) a harmadik országbeli csoporthoz tartozó minden unióbeli intézmény eszközeinek összértéke az összevont mérlege alapján, illetve az egyéni mérlegük alapján, ha az intézmény mérlegét nem konszolidálják; és
- b) a harmadik országbeli csoportnak az ezen irányelvvvel, a 2014/65/EU irányelvvvel, illetve a 600/2014/EU Európai Parlament és tanácsi rendelettel (**) összhangban az Unióban engedélyezett összes fióktelepe eszközeinek összértéke.

(6) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a joghatóságuk alatt működő minden egyes harmadik országbeli csoporttal kapcsolatban a következő információkról:

- a) a harmadik országbeli csoporthoz tartozó felügyelt intézmények neve és eszközeik összértéke;
- b) az adott tagállamban ezzel az irányelvvvel, a 2014/65/EU irányelvvvel, illetve a 600/2014/EU rendelettel összhangban engedélyezett fióktelepek neve és a hozzájuk kapcsolódó eszközök összértéke, valamint azoknak a tevékenységeknek a típusai, amelyeknek a végzésére engedéllyel rendelkeznek;
- c) az adott tagállamban létrehozott közbenső EU-szintű anyavállalat neve és a (3) bekezdésben említett típusa, valamint annak a harmadik országbeli csoportnak a neve, amelynek részét képezi.

(7) Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie az Unióban működő valamennyi harmadik országbeli csoportot és azok közbenső EU-szintű anyavállalatát vagy adott esetben anyavállalatait tartalmazó listát.

Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a joghatóságuk alatt működő valamennyi olyan intézmény, amely harmadik országbeli csoport része, megfeleljen a következő feltételek egyikének:

- a) közbenső EU-szintű anyavállalata van;
- b) közbenső EU-szintű anyavállalatnak minősül;
- c) a harmadik országbeli csoport egyetlen intézménye az Unióban; vagy
- d) egy olyan harmadik országbeli csoport része, amelynek esetében az unióbeli eszközök összértéke kevesebb mint 40 milliárd EUR.

(8) Az (1) bekezdéstől eltérve, azoknak a harmadik országbeli csoportoknak, amelyek több intézményen keresztül működnek az Unióban, és eszközeik összértéke 2019. június 27-én eléri vagy meghaladja a 40 milliárd EUR-t, 2023. december 30-tól rendelkezniük kell egy közbenső EU-szintű anyavállalattal, vagy ha a (2) bekezdés alkalmazandó, két közbenső EU-szintű anyavállalattal.

(9) A Bizottság 2026. december 30-ig – az EBH-val való konzultációt követően – felülvizsgálja az e cikkben az intézmények számára előírt követelményeket, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. E jelentésben ki kell térni legalább a következőkre:

- a) kivitelezhető, szükségesek és arányosak-e az e cikkben megállapított követelmények, illetve más intézkedések alkalmasabbak lennének-e;
- b) kell-e módosítani az e cikkben az intézmények számára előírt követelményeket a legjobb nemzetközi gyakorlatok követése érdekében.

(10) Az EBH-nak 2021. június 28-ig jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak arról, hogy a tagállamok nemzeti jogszabályai értelmében milyen elbánásban részesülnek a harmadik országbeli fióktelepek. E jelentésben ki kell térni legalább a következőkre:

- a) az egyes tagállamok harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó, nemzeti jog szerinti felügyeleti gyakorlata eltér-e, és ha igen, milyen mértékben;
- b) a harmadik országbeli fióktelepeknek a nemzeti jog szerinti eltérő kezelése szabályozási arbitrázshoz vezethet-e;
- c) szükséges és indokolt lenne-e a harmadik országbeli fióktelepekre vonatkozó nemzeti rendszerek további harmonizációja, különös tekintettel a jelentős harmadik országbeli fióktelepekre.

A Bizottság az EBA által tett ajánlások alapján adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 600/2014/EU rendelete (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 84. o.).

10. A 23. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a vezető testület bármely olyan tagjának a 91. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerinti jó hírneve, szaktudása, készségei és tapasztalata, aki a tervezett részesedésszerzés eredményeképpen a hitelintézet üzleti tevékenységét irányítani fogja;”.

11. A 47. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok előírják a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepei számára, hogy legalább évente nyújtsanak be a következő információkat tartalmazó jelentést az illetékes hatóságoknak:

- a) az adott tagállamban engedéllyel rendelkező fióktelep tevékenységeihez kapcsolódó összes eszköz;
- b) a fióktelep rendelkezésére álló likvid eszközökre és különösen a tagállami pénznemekben meglévő likvid eszközök rendelkezésre állására vonatkozó információk;
- c) a fióktelep rendelkezésére álló saját források;
- d) a fióktelep betétesei számára hozzáférhető betétvédelmi rendszerek;
- e) a kockázatkezelésre vonatkozó szabályok;
- f) a vállalatirányítási rendszer, beleértve a fióktelep tevékenységeihez kapcsolódóan kiemelten fontos feladatkört betöltő személyeket;
- g) a fióktelepre vonatkozó helyreállítási tervek; és
- h) bármely olyan egyéb információ, amelyet az illetékes hatóság szükségesnek ítél ahhoz, hogy megvalósulhasson a fióktelep tevékenységeinek átfogó nyomon követése.”;

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az EBH-t a következőkről:

- a) minden olyan fiókengedély, amelyet harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézeteknek adtak ki, és az engedélyekben bekövetkezett valamennyi változás;

- b) a harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek engedéllyel rendelkező fióktelepei összes eszköze és kötelezettsége a rendszeres beszámolóknak megfelelően;
- c) annak a harmadik országbeli csoportnak a megnevezése, amelyhez az engedéllyel rendelkező fióktelep tartozik.

Az EBH-nak a honlapján közzé kell tennie azon harmadik országbeli fióktelepek listáját, amelyek működését a tagállamokban engedélyezték, és fel kell tüntetnie azt a tagállamot, amelyben a működést engedélyezték.”;

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A harmadik országban központi irodával rendelkező hitelintézetek fióktelepeit felügyelő illetékes hatóságoknak és az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó intézményeket felügyelő illetékes hatóságoknak szorosan együtt kell működniük, hogy biztosítsák ezen harmadik országbeli csoport Unióban folytatott valamennyi tevékenységének átfogó felügyeletét annak érdekében, hogy megakadályozzák az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet értelmében a harmadik országbeli csoportokra vonatkozóan előírt követelmények megkerülését, valamint az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt bármely káros hatást.

Az EBH-nak elő kell segítenie az illetékes hatóságok által az e bekezdés első albekezdése alkalmazásában folytatott együttműködést, többek között annak megállapítására vonatkozóan is, hogy teljesül-e a 21b. cikk (4) bekezdésében említett küszöbérték.”

12. Az 56. cikk a következőképpen módosul:

- a) a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatóknak az említett irányelvnek való megfelelés tekintetében történő felügyeletéért felelős hatóságok, valamint a pénzügyi információs egységek;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.);

- b) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„h) a bankcsoporton belüli strukturális elkülönítésre vonatkozó szabályok alkalmazásáért felelős illetékes hatóságok vagy szervek.”

13. Az 57. cikk (1) bekezdésében a bevezető mondat helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az 53., az 54. és az 55. cikktől eltérve a tagállamok biztosítják, hogy információcsere történhessen az illetékes hatóságok és a következők felügyeletét ellátó hatóságok között:”.

14. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„58a. cikk

Információk továbbítása nemzetközi szervezeteknek

(1) Az 53. cikk (1) bekezdésétől és az 54. cikktől eltérve az illetékes hatóságok az e cikk (2), (3) és (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően továbbíthatnak bizonyos információkat a következőknek vagy megoszthatják azokat a következőkkel:

- a) a Nemzetközi Valutaalap és a Világbank, az uniós pénzügyi szektort értékelő program keretében végzett értékelések céljaira;
- b) a Nemzetközi Fizetések Bankja, a mennyiségi hatásvizsgálatok céljaira;
- c) a Pénzügyi Stabilitási Tanács, annak felügyeleti tevékenységei céljaira.

(2) Az illetékes hatóságok csak az érintett szervezet kifejezett kérésére oszthatnak meg bizalmas információkat, és csak akkor, ha legalább a következő feltételek teljesülnek:

- a) a kérés kellőképpen indokolt annak fényében, hogy a megkereső szervezet a jogszabályban foglalt hatáskörével összhangban milyen konkrét feladatokat lát el;

- b) a kérésben kellő pontossággal szerepel a szükséges információk jellege, köre és formátuma, valamint a nyilvánosságra hozatal vagy továbbítás módja;
- c) a megkereső szervezet konkrét feladatainak elvégzéséhez feltétlenül szükség van a kért információkra, és azok köre nem terjed túl azon, ami a megkereső szervezet jogszabályban előírt feladatainak elvégzéséhez szükséges;
- d) az információt kizárólag az adott feladat elvégzésében közvetlenül részt vevő személyeknek továbbítják, illetve velük közlik;
- e) az információhoz hozzáférő személyekre legalább az 53. cikk (1) bekezdésében említettel egyenértékű szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik.

(3) Amennyiben a megkeresés az (1) bekezdésben említett valamely szervezettől érkezik, az illetékes hatóságok csak összesített vagy anonimizált információt továbbíthatnak, más információt pedig csak az illetékes hatóság létesítményeiben oszthatnak meg.

(4) Amennyiben az információk nyilvánosságra hozatala személyes adatok kezelésével jár együtt, a megkereső szerv általi személyesadat-kezelésnek összhangban kell lennie az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) megállapított követelményekkel.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.)”

15. A 63. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok előírassák legalább azt, hogy az első albekezdésben említett személyt le kell váltani, amennyiben az első albekezdés szerinti kötelezettségeit megsértve jár el.”

16. A 64. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell a feladataik ellátásához szükséges minden olyan felügyeleti hatáskörrel, amely révén beavatkozhatnak az intézmények, a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok tevékenységébe, beleértve különösen a 18. cikk szerinti engedély-visszavonási jogot, a 18., a 102., a 104. és a 105. cikkben említett hatásköröket, valamint a 21a. cikk (6) bekezdésében említett intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskört.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az illetékes hatóságok által a felügyeleti hatáskörük és a szankcionálási hatáskörük gyakorlása során hozott határozataikban meg kell jelölni, hogy azok milyen indokokon alapulnak.”

17. A 66. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„e) a 21a. cikket megsértve, jóváhagyás kérésének elmulasztása, illetve az említett cikkben meghatározott követelmények bármilyen egyéb megszegése.”

18. A 67. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„q) valamely anyavállalat, pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat nem hozza meg az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, hatodik vagy hetedik részében meghatározott prudenciális követelmények, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja vagy 105. cikke alapján előírt követelmények összevont vagy szubkonszolidált alapon történő teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.”

19. A 74. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„74. cikk

Belső irányítás, valamint helyreállítási tervek és szanalási tervek

(1) Az intézményeknek olyan megbízható vállalatirányítási rendszerrel kell rendelkezniük, amely áttekinthető szervezeti felépítést, egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket, a fennálló vagy esetlegesen felmerülő kockázatok azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére szolgáló hatékony eljárásokat, megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat – beleértve a megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat –, valamint a hatékony és eredményes kockázatkezeléssel összhangban álló, azt előmozdító javadalmazási szabályokat és gyakorlatokat foglal magában.

Az első albekezdésben említett javadalmazási szabályoknak és gyakorlatoknak nemi szempontból semlegeseknek kell lenniük.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak átfogónak és az üzleti modellben rejlő kockázatoknak, valamint az intézmény tevékenységeinek a jellegével, nagyságrendjével és összetettségével arányosnak kell lenniük. Figyelembe kell venni a 76–95. cikkben megállapított technikai kritériumokat.

(3) Az EBH-nak – e cikk (2) bekezdésének figyelembevételével – az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az e cikk (1) bekezdésében említett rendszerekről, eljárásokról és mechanizmusokról.

Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania az intézményeknek a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályokról.

A második albekezdésben említett iránymutatások közzétételének időpontját követő két éven belül, az illetékes hatóságok által összegyűjtött információk alapján az EBH-nak jelentést kell készítenie a nemi szempontból semleges javadalmazási szabályoknak az intézmények általi alkalmazásáról.”

20. A 75. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak össze kell gyűjteniük az 575/2013/EU rendelet 450. cikke (1) bekezdésének g), h), i) és k) pontjában megállapított nyilvánosságra hozatali kritériumoknak megfelelően nyilvánosságra hozott információkat, valamint az intézmények által a nemek közötti bérkülönbségről szolgáltatott információkat, és ezeket az információkat fel kell használniuk a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelésére. Az illetékes hatóságoknak az EBH rendelkezésére kell bocsátaniuk ezeket az információkat.”

21. A 84. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„84. cikk

Nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatkockázat

(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények belső rendszereket működtessenek, illetve a sztenderd módszert vagy az egyszerűsített sztenderd módszert alkalmazzák a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételek egyaránt kiható esetleges kamatlábváltozásokból származó kockázatok azonosítására, értékelésére, kezelésére és mérséklésére.

(2) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények rendszereket működtessenek a hitelkockázati feláraknak a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételek egyaránt kiható esetleges változásaiból származó kockázatok értékelésére és nyomon követésére.

(3) Az illetékes hatóságok előírhatják valamely intézmény számára az (1) bekezdésben említett szabványosított módszer alkalmazását, amennyiben az intézmény által az említett bekezdésben említett kockázatok értékelésére alkalmazott belső rendszerek nem kielégítőek.

(4) Az illetékes hatóságok előírhatják valamely, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézmény számára a szabványosított módszer alkalmazását, amennyiben úgy ítélik meg, hogy az egyszerűsített szabványosított módszer nem megfelelő az intézmény nem kereskedési könyvi tevékenységeből eredő kamatlábkockázat értékelésére.

(5) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy e cikk alkalmazása céljából részletesen meghatározzon egy olyan szabványosított módszert, amelyet az intézmények az e cikk (1) bekezdésében említett kockázatok értékelésére alkalmazhatnak, ideértve egy – az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézmények által alkalmazható – egyszerűsített szabványosított módszer meghatározását is, amely legalább annyira konzervatív, mint a szabványosított módszer.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.

(6) Az EBH-nak iránymutatásokat kell kibocsátania a következőkre vonatkozó kritériumok meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdésben említett kockázatoknak az intézmények belső rendszere által végzett értékelése;
- b) az (1) bekezdésben említett kockázatok intézmények általi azonosítása, kezelése és mérséklése;

- c) a (2) bekezdésben említett kockázatok intézmények általi értékelése és nyomon követése;
- d) annak megállapítása, hogy az intézmények által az (1) bekezdéssel összhangban működtetett belső rendszerek közül melyek nem kielégítőek a (3) bekezdésben említettek szerint.

Az EBH-nak ezeket az iránymutatásokat 2020. június 28-ig kell kibocsátania.”

22. A 85. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy az intézmények a működési kockázatnak – beleértve a modellkockázatot és a kiszervezésből eredő kockázatot is – való kitettségek értékelésére és kezelésére, valamint a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó események lefedésére szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak. Az intézményeknek meg kell határozniuk, hogy e szabályzatok és eljárások alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.”

23. A 88. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„A tagállamok biztosítják, hogy a vezető testület tagjainak és a kapcsolt feleknek nyújtott hitelekre vonatkozó adatokat pontosan dokumentálják és kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsássák.

E cikk alkalmazásában »kapcsolt fél«:

- a) a vezető testület valamely tagjának házastársa, a nemzeti jognak megfelelően bejegyzett élettársa, gyermeke vagy szülője;
- b) olyan kereskedelmi szervezet, amelyben a vezető testület tagja vagy az a) pontban említett közeli családtagja az adott szervezet tőkéjének vagy szavazati jogainak legalább 10 %-át képviselő minősített részesedéssel rendelkezik, vagy amelyben az említett személyek jelentős befolyást gyakorolhatnak, vagy amelyben az említett személyek vezető pozíciót töltenek be vagy a vezető testület tagjai.”

24. A 89. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A Bizottság 2021. január 1-jéig – az EBH-val, az EIOPA-val és az ESMA-val folytatott konzultációt követően – felülvizsgálja, hogy az (1) bekezdés a)–f) pontjában említett információk továbbra is megfelelőek-e, figyelembe véve a korábbi hatásvizsgálatokat, a nemzetközi megállapodásokat és az Unión belüli jogalkotási fejleményeket, valamint azt, hogy kiegészíthető-e az (1) bekezdés további releváns tájékoztatási követelményekkel.

A Bizottság 2021. június 30-ig, az EBH-val, az EIOPA-val és az ESMA-val folytatott konzultáció alapján beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e bekezdésben említett értékelés eredményeiről, és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

25. A 91. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az intézményeknek, a pénzügyi holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak elsődleges felelőssége annak biztosítása, hogy a vezető testület tagjai mindenkor kellően jó hírnévvel rendelkezzenek, továbbá feladataik ellátásához elegendő ismeret, készség és tapasztalat birtokában legyenek. A vezető testület tagjainak mindenképp meg kell felelniük a (2)–(8) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy amennyiben a vezető testület tagjai nem felelnek meg az e bekezdésben meghatározott követelményeknek, eltávolíthassák ezeket a személyeket a vezető testületből. Az illetékes hatóságoknak különösen abban az esetben kell meggyőződnie arról, hogy továbbra is teljesülnek-e az e bekezdésben meghatározott követelmények, ha alapos okkal feltételezhető, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetve ezek kísérletére került vagy kerül sor, vagy ha ezen cselekmények fokozott kockázata áll fenn az adott intézménnyel kapcsolatban.”;

- b) a (7) és a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A vezető testületnek az intézmény tevékenységeinek – többek között az ahhoz kapcsolódó fő kockázatoknak – a megértéséhez szükséges megfelelő kollektív tudással, készségekkel és tapasztalattal kell rendelkeznie. A vezető testület általános összetételének biztosítania kell a tapasztalatok megfelelően széles skáláját.

(8) A vezető testület minden egyes tagjának tisztességesen, befolyásolástól mentesen és függetlenül kell eljárnia, hogy szükség esetén a felső vezetés döntéseit ténylegesen értékeljék és kifogásolják, valamint hatékonyan ellenőrizzék és felügyeljék a vezetés döntéshozatalát. Az, hogy valaki kapcsolt társaság vagy kapcsolt szervezet tagja, önmagában nem zárja ki, hogy független módon járjon el.”;

c) a (12) bekezdés a következő f) ponttal egészül ki:

„f) az (1) bekezdés második albekezdésében említett hatáskör következetes gyakorlása.”

26. A 92. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdést el kell hagyni;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok biztosítják, hogy az azon munkavállalókat magukban foglaló munkavállalói kategóriák vonatkozásában, akiknek szakmai tevékenységei lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, a javadalmazási szabályok összességének – beleértve a fizetéseket és a nem kötelező nyugdíjuttatásokat – meghatározásakor és alkalmazásakor az intézmények méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon betartsák a következő követelményeket:”;

ii. a szöveg következő ponttal egészül ki:

„aa) a javadalmazási politika nemi szempontból semleges javadalmazási politika;”

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés alkalmazásában azon munkavállalói kategóriákba, akiknek a szakmai tevékenységei lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, legalább a következők beletartoznak:

a) a vezető testület és a felső vezetés valamennyi tagja;

b) az intézmény ellenőrzési feladataiért és lényeges szervezeti egységeiért vezetői felelőséggel tartozó munkavállalók;

c) az előző pénzügyi évben jelentős mértékű javadalmazásra jogosult munkavállalók, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

i. a munkavállaló javadalmazása eléri vagy meghaladja az 500 000 EUR-t és eléri vagy meghaladja az a) pontban említett intézményi vezető testület és felső vezetés tagjai részére juttatott átlagos javadalmazást;

ii. a munkavállaló a szakmai tevékenységet valamelyik lényeges szervezeti egységben végzi, és a tevékenység olyan jellegű, amely jelentős hatást gyakorol az érintett szervezeti egység kockázati profiljára.”

27. A 94. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az l) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. részvények vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések; vagy részvényhez kötött eszközök vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközök;”

ii. az m) pont helyébe a következő szöveg lép:

„m) a javadalmazás változó összetevőjének jelentős részét – és minden esetben legalább 40 %-át – halasztva, legalább 4–5 éves, az üzleti tevékenység természetével, kockázataival és az érintett munkavállaló tevékenységeivel megfelelően összehangolt időtartamra elosztva kell nyújtani. A halasztási időszak nem lehet rövidebb öt évnél az olyan intézmények vezető testületének és felső vezetésének tagjai esetében, amelyek méretüknél, belső szervezetüknél, valamint tevékenységük jellegénél, nagyságrendjénél és összetettségénél fogva jelentősek.

A halasztási szabályok szerint fizetendő javadalmazás legfeljebb időarányosan illetheti meg a munkavállalót. Abban az esetben, ha a javadalmazás változó összetevője különösen magas összeget tesz ki, legalább 60 %-át halasztva kell kifizetni. A halasztási időszak hosszát az üzleti ciklusnak, az üzlet jellegének, kockázatainak és az érintett munkavállaló tevékenységeinek megfelelően kell megállapítani.”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) „Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (1) bekezdés l) pontjának ii. alpontjában meghatározott feltételeket teljesítő eszközosztályok pontos meghatározása érdekében.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. március 31-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

Annak érdekében, hogy azonosítani lehessen a 92. cikk (3) bekezdésében említett, az intézmény kockázati profiljára lényeges hatást gyakorló szakmai tevékenységeket végző munkavállalókat, az EBH-nak a következők azonosítására szolgáló kritériumokat meghatározó szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia:

a) vezetői felelősség és ellenőrzési feladatkörök;

b) lényeges szervezeti egység és jelentős hatás az érintett szervezeti egység kockázati profiljára; és

c) a 92. cikk (3) bekezdésében kifejezetten nem említett olyan egyéb munkavállalói kategóriák, amelyek esetében a munkavállalók szakmai tevékenységei összehasonlítható módon ugyanolyan lényeges hatást gyakorolnak az intézmény kockázati profiljára, mint az említett bekezdésben említett kategóriák esetében.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2019. december 28-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az említett bekezdés l) és m) pontjában, valamint o) pontjának második bekezdésében meghatározott követelmények nem alkalmazandók a következőkre:

a) olyan intézmény, amely nem minősül az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézménynek, és amely eszközeinek értéke a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszak során ezen irányelvnek és az 575/2013/EU rendeletnek megfelelően egyéni alapon legfeljebb átlagosan 5 milliárd EUR;

b) azon munkavállalók, akiknek éves változó javadalmazása nem haladja meg az 50 000 EUR-t, és a változó javadalmazás a munkavállaló teljes éves javadalmazásuk legfeljebb egyharmadát teszi ki.

(4) A (3) bekezdés a) pontjától eltérve a tagállamok csökkenthetik vagy növelhetik az abban említett értékhatárt, feltéve, hogy:

a) azon intézmény, amelynek tekintetében a tagállam él ezzel a rendelkezéssel, nem egy, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 146. pontjában meghatározott nagy méretű intézmény, és amennyiben az értékhatárt megemelik:

i. az intézmény teljesíti az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 145. pontjának c), d) és e) alpontjában meghatározott kritériumokat; és

ii. az értékhatár nem haladja meg a 15 milliárd EUR-t;

b) helyénvaló e bekezdésnek megfelelően módosítani az értékhatárt, figyelembe véve az intézmény tevékenységeinek jellegét, körét és összetettségét, belső szervezeti felépítését vagy adott esetben azon csoport sajátosságait, amelyhez tartozik.

(5) A (3) bekezdés b) pontjától eltérve, a tagállamok dönthetnek úgy, hogy tekintettel a nemzeti piacnak a javadalmazási gyakorlatok terén fennálló sajátosságaira vagy az érintett munkavállalók feladatainak vagy munkakörének jellegére, az említett pontban meghatározott mentesség nem alkalmazandó az abban említett értékhatárt és részesedést el nem érő, éves változó javadalmazásra jogosult munkavállalókra.

(6) A Bizottság 2023. június 28-ig az EBH-val szoros együttműködésben felülvizsgálja a (3)–(5) bekezdés alkalmazását és arról jelentést készít, és ezt a jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(7) Az EBH-nak az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban olyan iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyek megkönnyítik a (3), a (4) és az (5) bekezdés alkalmazását, és biztosítják következetes alkalmazásukat.”

28. A 97. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés b) pontját el kell hagyni;
- b) a (4) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés során az illetékes hatóságoknak alkalmazniuk kell az arányosság elvét a 143. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében közzétett követelményeknek megfelelően.”;

- c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az illetékes hatóságok egységesíthetik az e cikk (1) bekezdésében említett felülvizsgálat és értékelés alkalmazására vonatkozó módszertanokat, hogy figyelembe vegyék a – például az üzleti modellek hasonlósága vagy a kitétségek hasonló földrajzi helye alapján – hasonló kockázati profillal rendelkező intézményeket. Ezek az egységesített módszertanok kockázatorientált referenciaértékeket és számszerű mutatókat is tartalmazhatnak, és lehetővé kell tenniük azon egyedi kockázatok megfelelő mérlegelését, amelyeknek az egyes intézmények ki lehetnek téve, továbbá nem érinthetik a 104. cikkel összhangban előírt intézkedések intézményspecifikus jellegét.

Ha az illetékes hatóságok e cikk értelmében egységesített módszertanokat alkalmaznak, erről értesíteniük kell az EBH-t. Az EBH-nak nyomon kell követnie a felügyeleti gyakorlatokat, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat kell kibocsátania, amelyekben meghatározza, hogy e bekezdés alkalmazásában hogyan kell értékelni a hasonló kockázati profilokat, továbbá hogy Uniószerre biztosítsa a hasonló intézményekre szabott módszertanok következetes és arányos alkalmazását.”;

- d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) Amennyiben a felülvizsgálat – különösen valamely intézmény vállalatirányítási rendszerének, üzleti modelljének vagy tevékenységeinek az értékelése – alapján az illetékes hatóságoknak az adott intézménnyel kapcsolatban megalapozott a gyanújuk, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra vagy annak kísérletére kerül sor, illetve hogy ezek megvalósulásának fokozott a kockázata, az illetékes hatóságnak haladéktalanul értesítenie kell az EBH-t és azt a hatóságot vagy szervet, amely az intézmény felügyeletét az (EU) 2015/849 irányelvnek megfelelően ellátja és illetékes az említett irányelvnek való megfelelés biztosítására. Amennyiben potenciálisan fokozott a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás kockázata, az illetékes hatóságnak és annak a hatóságnak vagy szervnek, amely az intézmény felügyeletét az (EU) 2015/849 irányelvnek megfelelően ellátja és illetékes az említett irányelvnek való megfelelés biztosítására, kapcsolatba kell lépniük egymással és haladéktalanul meg kell küldeniük közös értékelésüket az EBH-nak. Az illetékes hatóságnak – adott esetben – intézkedéseket kell tennie ezen irányelvnek megfelelően.”;

29. A 98. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdés j) pontját el kell hagyni;
- b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatnak és értékelésnek ki kell terjednie az intézményeknek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak való kitétségére is.

A felügyeleti hatásköröket legalább a következő esetekben gyakorolni kell:

- a) amennyiben valamely intézmény tőkéjének a 84. cikk (1) bekezdésében említett gazdasági értéke a kamatlábakra alkalmazott hat felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának következtében az alapvető tőkéjének több mint 15 %-ával csökken;
- b) amennyiben valamely intézménynek a 84. cikk (1) bekezdésében említett nettó kamatbevétele a kamatlábakra alkalmazott két felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának következtében nagy mértékben csökken.

A második albekezdés ellenére az illetékes hatóságokat nem lehet a felügyeleti hatáskörök gyakorlására kötelezni, ha az e bekezdésben említett felülvizsgálat és értékelés alapján úgy ítélik meg, hogy az intézmény megfelelően kezeli a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatot és nincs túlzott mértékben kitéve a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak.

E bekezdés alkalmazásában »felügyeleti hatáskör«: a 104. cikk (1) bekezdésében említett hatáskörök vagy olyan modellezési és parametrikus feltételezések meghatározására vonatkozó hatáskör – az EBH által az e cikk (5a) bekezdésének b) pontja értelmében azonosítottak kivételével –, amelyeket az intézményeknek a tőke gazdasági értékére vonatkozó, a 84. cikk (1) bekezdése szerinti számításaikban figyelembe kell venniük.”;

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az (5) bekezdés alkalmazása céljából a következőkről:

- a) az egyes pénznemek tekintetében a kamatlábakra alkalmazandó, az (5) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv és az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett két felügyeleti sokkforgatókönyv;
- b) a nemzetközileg elfogadott prudenciális standardok fényében olyan közös modellezési és parametrikus feltételezések – a magatartásra vonatkozó feltételezések kivételével –, amelyeket az intézményeknek a tőke (5) bekezdés második albekezdésének a) pontjában említett gazdasági értékére vonatkozó számításaikban figyelembe kell venniük, és amelyek a következőkre korlátozódnak:
  - i. az intézmény saját tőkéjének kezelése;
  - ii. az intézmény eszközeiből, kötelezettségeiből és mérlegen kívüli tételeiből eredő, kamatlábérzékeny pénzforgalom figyelembevétele, összetétele és diszkontálása, beleértve a kereskedelmi árrések és a felárak egyéb összetevőinek a kezelését;
  - iii. dinamikus vagy statikus mérlegmodellek alkalmazása, valamint az amortizált és lejáró pozíciók ebből eredő kezelése;
- c) a nemzetközileg elfogadott standardokra figyelemmel azon közös modellezési és parametrikus feltételezések meghatározása – a magatartásra vonatkozó feltételezések kivételével –, amelyeket az intézményeknek az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett nettó kamatbevétel kiszámításakor figyelembe kell venniük, a következőkre korlátozva:
  - i. az intézmény eszközeiből, kötelezettségeiből és mérlegen kívüli tételeiből eredő, kamatlábérzékeny pénzforgalom figyelembevétele és összetétele, beleértve a kereskedelmi árrések és a felárak egyéb összetevőinek a kezelését;
  - ii. dinamikus vagy statikus mérlegmodellek alkalmazása, valamint az amortizált és lejáró pozíciók ebből eredő kezelése;
  - iii. a jövőbeli nettó kamatbevételek kiszámításához figyelembe veendő időszak;

d) mi minősül az (5) bekezdés második albekezdésének b) pontjában említett nagy mértékű csökkenésnek.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2020. június 28-ig be kell nyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelvet az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az EBH-nak meg kell vizsgálnia annak a lehetőségét, hogy az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálatokba és értékelésekbe környezeti, társadalmi és irányítási kockázatokat (ESG-kockázatok) építsenek be.

Az első albekezdés alkalmazásában az EBH vizsgálatának ki kell terjednie legalább a következőkre:

- a) a fizikai és átmeneti kockázatokat is magukban foglaló ESG-kockázatok egységes fogalommeghatározásának kidolgozása; az átmeneti kockázatok alatt az eszközök szabályozási változások miatti értékcsökkenésével kapcsolatos kockázatokat kell érteni;
- b) az ESG-kockázatok által rövid, közép- és hosszú távon az intézmények pénzügyi stabilitására gyakorolt hatás értékelésére szolgáló, megfelelő minőségi és mennyiségi kritériumok kidolgozása; az ilyen kritériumoknak magukban kell foglalniuk olyan stressz-tesztelési eljárásokat és forgatókönyv-elemzéseket, amelyek különböző súlyossági fokozatú forgatókönyvek esetén az ESG-kockázatok hatásának az értékelésére szolgálnak;
- c) az intézmények által az ESG-kockázatok azonosítása, értékelése és kezelése céljából alkalmazandó rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák;
- d) az ESG-kockázatok által az intézmények hitelkihelyezésre és pénzügyi közvetítői tevékenységeire gyakorolt hatások értékelésére szolgáló elemzési módszerek és eszközök.

Az EBH-nak 2021. június 28-ig jelentést kell benyújtania megállapításairól a Bizottságnak, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

E jelentés eredményei alapján az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban adott esetben iránymutatásokat bocsáthat ki az ESG-kockázatoknak az illetékes hatóságok által végzendő felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásokba való egységes beépítésére vonatkozóan.”

30. A 99. cikk (2) bekezdésének b) pontját el kell hagyni.

31. A 103. cikket el kell hagyni.

32. A 104. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ezen irányelv 97. cikke, a 98. cikke (4) és (5) bekezdése, a 101. cikke (4) bekezdése és a 102. cikke, valamint az 575/2013/EU rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságoknak legalább a következő hatáskörökkel kell rendelkezniük:

- a) előírhatják, hogy az intézmények az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeket meghaladó kiegészítő szavatolótkét tartsanak, összhangban az ezen irányelv 104a. cikkében meghatározott feltételekkel;
- b) előírhatják a 73. és 74. cikkel összhangban alkalmazott rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését;
- c) előírhatják az intézmények számára, hogy nyújtsanak be az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására tűzzenek ki határidőt, beleértve a terv hatályának és végrehajtási határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;
- d) a szavatolótké-követelmények vonatkozásában az intézmények részére külön tartalékképzési szabályzat vagy az eszközökre vonatkozó külön bánásmód alkalmazását írhatják elő;
- e) tilalmakat vagy korlátozásokat írhatnak elő az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát illetően, vagy előírhatják az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- f) előírhatják az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését, mely hatáskör kiterjed a kiszervezett tevékenységekre is;
- g) előírhatják az intézmények számára, hogy a javadalmazás változó összetevőjét a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a javadalmazás változó összetevője nincs összhangban a stabil tőkealap fenntartásával;
- h) előírhatják az intézmények számára, hogy nettó nyereségüket a szavatolótké megerősítésére fordítsák;
- i) korlátozhatják vagy megtilthatják a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereség- vagy kamatkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi nemteljesítésnek;
- j) kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő, beleértve a szavatolótkére, a likviditásra és a tőkeát-tételre vonatkozó adatszolgáltatást;
- k) egyedi likviditási követelményeket írhatnak elő, beleértve az eszközök és kötelezettségek közötti lejárat eltérések korlátozását;
- l) további adatszolgáltatást írhatnak elő.

(2) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazása céljából az illetékes hatóságok csak akkor írhatnak elő további vagy gyakoribb adatszolgáltatási követelményeket az intézmények számára, ha az érintett követelmény megfelelő és arányos az információkérés célja szempontjából, és nem eredményez kétszeres adatszolgáltatást.

A 97–102. cikk tekintetében az intézményektől kérhető további adatszolgáltatás akkor tekintendő kétszeresnek, ha ugyanazt vagy lényegében ugyanazt az információt korábban már más módon benyújtották az illetékes hatóságnak vagy ha azt az illetékes hatóság elő tudja állítani.

Az illetékes hatóság nem követelhet további adatszolgáltatást egy intézménytől, ha az információt korábban már más formátumban vagy részletezettséggel megkapta és ez az eltérő formátum vagy részletezettség nem akadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy az egyébként szolgáltatandó kiegészítő információ alapulrólval megegyező minőségű és megbízhatóságú információt állítson elő.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

33. Az irányelv a következő cikkeket egészül ki:

„104a. cikk

Kiegészítő szavatolótoke-követelmények

(1) Az illetékes hatóságoknak – a 97. cikknek és a 101. cikknek megfelelően elvégzett felülvizsgálatok alapján – abban az esetben kell a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótoke-követelményt előírniuk, ha az adott intézmény vonatkozásában megállapították a következő helyzetek valamelyikének fennállását:

- a) az intézmény olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek van kitéve, amelyekre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. fejezetében meghatározott szavatolótoke-követelmények nem biztosítanak fedezetet vagy nem biztosítanak elegendő fedezetet az e cikk (2) bekezdésében meghatározottak szerint;
- b) az intézmény nem felel meg az ezen irányelv 73. és 74. cikkében vagy az 575/2013/EU rendelet 393. cikkében meghatározott követelményeknek és más felügyeleti intézkedések valószínűleg nem lennének elégségesek annak biztosításához, hogy e követelmények megfelelő időn belül teljesüljenek;
- c) a 98. cikk (4) bekezdésében említett módosításokról úgy ítélik meg, hogy nem elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék az intézmény számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között;
- d) a 101. cikk (4) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés során kiderül, hogy az engedélyezett módszer alkalmazásához szükséges követelmények nem teljesítése várhatóan nem megfelelő szavatolótoke-követelményeket eredményez;
- e) az intézmény ismételten nem biztosítja vagy nem tartja fenn a 104b. cikk (3) bekezdésének megfelelően nyújtott iránymutatásban meghatározott megfelelő szintű kiegészítő szavatolótokeket;
- f) egyéb intézményspecifikus helyzetek, amelyek az illetékes hatóság véleménye szerint érdemi felügyeleti aggályokat idézhetnek elő.

Az illetékes hatóságok csak azért írhatják elő a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótoke-követelményeket, hogy fedezzék az egyes intézmények tevékenységeiből eredő kockázatokat, beleértve azokat, amelyek a bizonyos gazdasági és piaci fejlemények által az adott intézmény kockázati profiljára gyakorolt hatást tükrözik.

(2) E cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a kockázatokat vagy kockázati elemeket csak akkor kell az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótoke-követelmények által nem fedezettnek vagy nem elegendően fedezettnek tekinteni, ha az intézmény által az ezen irányelv 73. cikkének első bekezdésével összhangban elvégzett értékelés felügyeleti felülvizsgálatának figyelembevételével az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt tőke összegére, típusára és felosztására vonatkozó követelmények szigorúbbak, mint az intézményre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótoke-követelmények.

Az első albekezdés alkalmazásában az illetékes hatóságoknak az egyes intézmények kockázati profilját figyelembe véve fel kell mérniük, hogy az intézmény mely kockázatoknak van kitéve, beleértve a következőket:

- a) intézményspecifikus kockázatok vagy olyan kockázati elemek, amelyeket az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított szavatolótoke-követelményekben kifejezetten nem kell figyelembe venni vagy e követelmények nem kifejezetten vonatkoznak rájuk;
- b) intézményspecifikus kockázatok vagy olyan kockázati elemek, amelyeket valószínűsíthetően alábecsülhetnek annak ellenére, hogy az intézmény megfelel az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított vonatkozó követelményeknek.

Amennyiben a kockázatokra vagy kockázati elemekre az ezen irányelvben vagy az 575/2013/EU rendeletben megállapított átmeneti rendelkezések vagy szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, akkor nem tekintendők olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek, amelyeket valószínűsíthetően alábecsülhetnek annak ellenére, hogy az intézmény megfelel az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított, vonatkozó követelményeknek.

Az első albekezdés alkalmazásában a megfelelőnek ítélt tőkének minden olyan, az e bekezdés második albekezdésében megállapított értékelés értelmében lényegesként azonosított kockázatot vagy kockázati elemet fedeznie kell, amelyet az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott szavatolótoke-követelmények nem vagy nem elégséges mértékben fedeznek.

A nem kereskedési könyvi pozíciókból származó kamatláb-kockázat legalább a 98. cikk (5) bekezdésében említett esetekben lényegesnek tekinthető, kivéve, ha az illetékes hatóságok a felülvizsgálat és értékelés elvégzése során arra a megállapításra jutnak, hogy az intézmény megfelelően kezeli a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatot és nincs túlzott mértékben kitéve a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatnak.

(3) Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett, túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése értelmében megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és negyedik részében, valamint az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségként kell meghatározniuk.

Amennyiben további szavatolótőkére van szükség az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére, az illetékes hatóságoknak az e cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke mértékét az e cikk (2) bekezdése értelmében megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik és hetedik részében megállapított vonatkozó szavatolótőke-követelmények különbségként kell meghatározniuk.

(4) Az intézményeknek a következő feltételeknek megfelelő szavatolótőkével kell teljesíteniük a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóság által előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményt:

- a) a kiegészítő szavatolótőke-követelmény legalább háromnegyedének alapvető tőkével kell eleget tenni;
- b) az a) pontban említett alapvető tőke legalább háromnegyedének elsődleges alapvető tőkéből kell állnia.

Az első albekezdéstől eltérve – amennyiben szükséges, és az adott intézmény konkrét helyzetének figyelembevételével – az illetékes hatóságok előírhatják, hogy az intézmény a kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítéséhez nagyobb arányban használjon fel alapvető tőkét vagy elsődleges alapvető tőkét.

Az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelése céljából előírt kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke nem használható fel a következőknek való megfelelés céljára:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények;
- b) a kombinált pufferkövetelmény;
- c) az ezen irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésében említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás, amennyiben az iránymutatás a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelésére vonatkozik.

Az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján az illetékes hatóságok által előírt, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke nem használható fel a következőknek való megfelelés céljára:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény;
- b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer-követelmény;
- c) az ezen irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésében említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás, amennyiben az iránymutatás a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére vonatkozik.

(5) Az illetékes hatóságnak írásban megfelelően meg kell indokolnia az egyes intézmények részére a kiegészítő szavatolótőke-követelménynek a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti előírásáról szóló határozatát, világosan ismertetve legalább az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett elemek teljeskörű értékelését. Ennek az indokolásnak magában kell foglalnia, hogy az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában meghatározott esetben konkrétan nyilatkozni kell arról, hogy a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás előírása miért nem tekinthető a továbbiakban elegendőnek.

104b. cikk

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás

(1) A 73. cikkben említett stratégiák és eljárások értelmében az intézményeknek a belső tőkéjüket a szavatolótőke olyan megfelelő szintjén kell meghatározniuk, amely elegendő az összes olyan kockázat fedezésére, amelynek az intézmény ki van téve, és biztosítja, hogy az intézmény szavatolótőkéje képes legyen fedezni a stresszforogatókönyvekből eredő potenciális veszteségeket, többek között a 100. cikkben említett felügyeleti stresszteszt alapján azonosítottakat.

(2) Az illetékes hatóságoknak a 97. és a 101. cikkkel összhangban elvégzett felülvizsgálatok és értékelések részeként, valamint a 100. cikkben említett stresszteszt eredményei alapján rendszeresen felül kell vizsgálniuk a belső tőkének az egyes intézmények által az e cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított szintjét.

Az illetékes hatóságoknak az említett felülvizsgálatok alapján meg kell határozniuk az egyes intézmények esetében megfelelőnek tartott teljes szavatolótőke-szintet.

(3) Az illetékes hatóságoknak iránymutatást kell kiadniuk az intézmények számára a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan.

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatásban meghatározott tőkeösszeget az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik része, az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezete, ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 128. cikkének 6. pontja vagy – adott esetben – az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdése értelmében előírt releváns szavatolótőke-összeget meghaladó azon szavatolótőke-összegnek kell képeznie, amely szükséges az illetékes hatóságok által az e cikk (2) bekezdése értelmében megfelelőnek tartott teljes szavatolótőke-szint eléréséhez.

(4) Az illetékes hatóságoknak az e cikk (3) bekezdése szerinti kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatásukat intézményspecifikusan kell elkészíteniük. Az iránymutatásban meghatározott tőkemennyiség csak akkor fedezhet a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében előírt kiegészítő szavatolótőke-követelmény által már fedezett kockázatokat, ha e kockázatoknak olyan elemeire vonatkozik, amelyeket az említett követelmény összege nem fedez.

(5) Az e cikk (3) bekezdésével összhangban a túlzott tőkeáttételi kockázaton kívüli egyéb kockázatok kezelése céljából a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan nyújtott iránymutatásnak való megfelelés érdekében felhasznált szavatolótőke nem használható fel a következőknek való megfelelés céljára:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények;
- b) az ezen irányelv 104a. cikkében megállapított, az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelése céljából előírt követelmény, valamint a kombinált pufferkövetelmény.

Az e cikk (3) bekezdésével összhangban a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozóan nyújtott iránymutatásnak való megfelelés érdekében felhasznált szavatolótőke nem használható fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmény, az ezen irányelv 104a. cikkében megállapított, az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt követelmény, valamint az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer-követelmény teljesítésére.

(6) Amennyiben egy intézmény teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik és hetedik részében és az (EU) 2017/2402 rendelet 2. fejezetében meghatározott vonatkozó szavatolótőke-követelményeket, az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában említett vonatkozó kiegészítő szavatolótőke-követelményt és – adott esetben – a kombinált pufferkövetelményt, vagy az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében említett tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, akkor az e cikk (3) bekezdésében említett iránymutatásoknak való megfelelés miatt nem kell életbe léptetni az ezen irányelv 141. vagy 141b. cikkében említett korlátozásokat.

104c. cikk

A szanálási hatóságokkal folytatott együttműködés

Az illetékes hatóságoknak értesíteniük kell az érintett szanálási hatóságokat a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében az intézmények számára előírt kiegészítő szavatoló-követelményről, valamint a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó, a 104b. cikk (3) bekezdése szerinti, az intézményekkel közölt esetleges iránymutatásokról.

(* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o)."

34. A 105. cikk d) pontját el kell hagyni.

35. A 108. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.

36. A 109. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) és a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságoknak elő kell írniuk az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok számára, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék az e fejezet II. szakaszában megállapított kötelezettségeket, biztosítsák az e fejezet II. szakaszában előírt rendszerek, eljárások és mechanizmusok

következetességét és egységességét, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk rendelkezésre állását. Mindenekelőtt biztosítaniuk kell, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalataiknál, így többek között az offshore pénzügyi központokban letelepedetteknél is alkalmazzák ezeket a rendszereket, eljárásokat és mechanizmusokat. Ezen rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak következetesnek és egységesnek kell lenniük, és az érintett leányvállalatoknak szintén képesnek kell lenniük arra, hogy a felügyelet szempontjából releváns bármely adatot és információt megadjanak. Azoknak a leányvállalatoknak, amelyek saját maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, egyéni alapon kell teljesíteniük az ágazatspecifikus követelményeket.

(3) Az e fejezet II. szakaszából eredő azon kötelezettségek, amelyek olyan leányvállalatokat érintenek, amelyek saját maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, nem alkalmazandók, ha az EU-szintű anyavállalat bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy a II. szakasz alkalmazása jogellenes azon harmadik ország jogszabályai szerint, amelyben a leányvállalat letelepedett.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A 92., a 94. és a 95. cikkben megállapított javadalmazási követelmények a következők egyikére sem alkalmazandók összevont alapon:

- a) az Unióban letelepedett leányvállalatok, ha azokra egyéb uniós jogi aktusok szerint egyedi javadalmazási követelmények vonatkoznak;
- b) harmadik országban letelepedett leányvállalatok, ha azokra egyéb uniós jogi aktusok szerint egyedi javadalmazási követelmények vonatkoznának, ha az Unióban lennének letelepedve.

(5) E cikk (4) bekezdésétől eltérve, a 92., a 94. és a 95. cikkben meghatározott szabályok megkerülését megelőzendő, a tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalatok munkavállalóira a 92., a 94. és a 95. cikkben megállapított követelmények egyéni alapon alkalmazandók legyenek, amennyiben:

- a) a leányvállalat vagy vagyonkezelő társaság vagy a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (2), (3), (4), (6) és (7) pontjában felsorolt befektetési szolgáltatásokat nyújtó és tevékenységeket folytató vállalat; és
- b) az említett munkavállalók olyan szakmai tevékenységek ellátására kaptak megbízást, amelyek közvetlen, érdemi hatást gyakorolnak a csoporton belüli intézmények kockázati profiljára vagy üzleti tevékenységére.

(6) E cikk (4) és (5) bekezdése ellenére a tagállamok a 92., a 94. és a 95. cikket szélesebb körben is alkalmazhatják összevont alapon a leányvállalatokra és azok munkavállalóira.”

37. A 111. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„111. cikk

Az összevont felügyeletet ellátó hatóság meghatározása

(1) Amennyiben az anyavállalat tagállami hitelintézet anyavállalat vagy EU-szintű hitelintézet anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az adott tagállami hitelintézeti anyavállalatot vagy az adott EU-szintű hitelintézet anyavállalatot egyedi alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat, és egyetlen leányvállalata sem hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az adott tagállami befektetési vállalkozás anyavállalatot vagy az adott EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalatot egyedi alapon felügyeli.

Amennyiben az anyavállalat tagállami befektetési vállalkozás anyavállalat vagy EU-szintű befektetési vállalkozás anyavállalat, és legalább egy leányvállalata hitelintézet, az összevont alapú felügyeletet a hitelintézet illetékes hatóságának kell ellátnia, illetve amennyiben több hitelintézet leányvállalata van, akkor a legnagyobb mérlegfőszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatóságának.

(2) Amennyiben egy intézmény anyavállalata tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely az intézményt egyedi alapon felügyeli.

(3) Amennyiben az Unióban engedélyezett két vagy több intézmény anyavállalata ugyanaz a tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, az összevont alapú felügyeletet a következőknek kell ellátniuk:

- a) a hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban egyetlen hitelintézet van;
- b) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatósága, amennyiben a csoportban több hitelintézet van; vagy
- c) a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatósága, amennyiben a csoportban nincs hitelintézet.

(4) Amennyiben az 575/2013/EU rendelet 18. cikkének (3) vagy (6) bekezdése értelmében konszolidálásra van szükség, az összevont alapú felügyeletet a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező hitelintézet illetékes hatóságának kell ellátnia, illetve amennyiben a csoportban nincs hitelintézet, akkor a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező befektetési vállalkozás illetékes hatóságának.

(5) Az (1) bekezdés harmadik albekezdésétől, a (3) bekezdés b) pontjától és a (4) bekezdéstől eltérve, amennyiben az illetékes hatóság egy adott csoportba tartozó több hitelintézetet is egyedi alapon felügyel, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó egy vagy több olyan hitelintézetet felügyeli egyedi alapon, amelyek együttes mérlegfőösszege magasabb, mint a bármely más illetékes hatóság által egyedi alapon felügyelt hitelintézeteké.

A (3) bekezdés c) pontjától eltérve, amennyiben egy illetékes hatóság egy adott csoportba tartozó több befektetési vállalkozást is egyedi alapon felügyel, az összevont alapú felügyeletet azon illetékes hatóságnak kell ellátnia, amely a csoporthoz tartozó, együttesen a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező egy vagy több befektetési vállalkozást felügyeli egyedi alapon.

(6) Egyes esetekben az illetékes hatóságok közös megegyezéssel eltekinthetnek az (1), a (3) és a (4) bekezdésben említett kritériumok alkalmazásától, és az összevont alapú felügyelet ellátására egy másik illetékes hatóságot jelölhetnek ki, amennyiben az érintett intézményeknek és tevékenységük adott tagállambeli relatív súlyának figyelembevételével, vagy annak tükrében, hogy az összevont alapú felügyelet folytonosságára, vagyis ugyanazon illetékes hatóság általi folytatására lenne szükség, az említett szempontok alkalmazása nem volna megfelelő. Ilyen esetekben az EU-szintű anyavállalatnak, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak, az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy a legnagyobb mérlegfőösszeggel rendelkező intézménynek jogot kell biztosítani álláspontja kifejtésére, mielőtt az illetékes hatóságok döntenének.

(7) Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell a Bizottságot és az EBH-t a (6) bekezdés hatálya alá tartozó bármely megegyezésről.”

38. A 113. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„113. cikk

Az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozatok

(1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak, valamint az EU-szintű anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy együttesen határozzanak a következőkről:

- a) a 73. és a 97. cikk alkalmazása annak meghatározása érdekében, hogy az intézménycsoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és a kockázati profiljának, valamint az, hogy a 104. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában milyen mennyiségű szavatolótőkére van szükség az intézménycsoport egyes tagjai szintjén, illetve összevont alapon;
- b) mindazon intézkedések, amelyek a likviditási felügyelethez kapcsolódó jelentős problémák és lényeges megállapítások kezelésére szolgálnak, beleértve a 86. cikk értelmében a szervezet és a kockázatkezelés megfelelőségére vonatkozó követelményekhez, valamint a 105. cikk szerinti, az intézményspecifikus likviditási követelmények szükségességéhez kapcsolódó intézkedéseket;
- c) a 104b. cikk (3) bekezdésében említett, a kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó esetleges iránymutatások.

- (2) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat a következő határidőkön belül kell meghozni:
- a) e cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést a 104a. cikkel összhangban benyújtotta a többi érintett illetékes hatóság részére;
  - b) e cikk (1) bekezdésének b) pontja alkalmazásában négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 86. és a 105. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport likviditási kockázati profiljának értékelését tartalmazó jelentést;
  - c) e cikk (1) bekezdésének c) pontja alkalmazásában négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 104b. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést.

Az e cikk (1) bekezdésében említett együttes határozatokban kellően figyelembe kell venni az érintett illetékes hatóságok által a 73., a 97., a 104a. és a 104b. cikk alapján elvégzett, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékeléseket is.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett együttes határozatokat teljeskörű indokolással ellátott dokumentumokba kell foglalni, amelyeket az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania. Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak bármely másik érintett illetékes hatóság kérésére konzultációt kell folytatnia az EBH-val. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság saját kezdeményezésére is konzultálhat az EBH-val.

(3) Amennyiben az illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében említett határidőn belül nem tudnak együttes határozatot hozni, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak kell határozatot hoznia az ezen irányelv 73., 86. és 97. cikkének, 104. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 104b. és 105. cikkének alkalmazására vonatkozóan, azt követően, hogy kellően mérlegelte az érintett illetékes hatóságok által végzett, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékelést. Ha az e cikk (2) bekezdésében említett határidők lejárataig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé terjesztette, az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak el kell halasztania a határozathozatalt, és meg kell várnia, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd saját határozatát az EBH határozatával összhangban kell meghoznia. Az e cikk (2) bekezdésében említett határidők az 1093/2010/EU rendelet szerinti egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH-nak ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. A négyhónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az EBH elé.

Az ezen irányelv 73., 86. és 97. cikkének, valamint 104. cikke (1) bekezdése a) pontjának, 104b. és 105. cikkének alkalmazására vonatkozó határozatot egyedi vagy szubkonszolidált alapon, az EU-szintű hitelintézet anyavállalat vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságoknak az összevont felügyeletet ellátó hatóság által kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően kell meghozniuk. Ha az e cikk (2) bekezdésében említett bármely határidő lejárataig valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé terjesztette, az illetékes hatóságoknak el kell halasztaniuk a határozathozatalt, és meg kell várniuk, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd pedig határozatukat az EBH határozatával összhangban kell meghozniuk. Az e cikk (2) bekezdésében említett határidők az említett rendelet szerinti egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH-nak az ügy előterjesztésének kézhezvételétől számított egy hónapon belül kell határozatot hoznia. A négyhónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem terjeszthető az EBH elé.

A határozatokat egy teljeskörű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a többi illetékes hatóság által a (2) bekezdésben említett időtartam során alkotott kockázatértékeléseket, véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű anyavállalat rendelkezésére kell bocsátania.

Ha az EBH-val konzultációra került sor, az EBH szakvéleményét valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie, és indokolnia kell az attól való bármely jelentős eltérést.

(4) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott határozatok irányadónak minősülnek és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

Az e cikk (1) bekezdésében említett együttes határozatokat, valamint együttes határozat hiányában az e cikk (3) bekezdésével összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén

akkor, ha valamely EU-szintű anyavállalat vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. és a 105. cikk alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljeskörű indokolással ellátott kérelmet nyújt be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. Az említett kivételes körülmények esetén az aktualizálás kétoldalúan történhet az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

(5) Az EBH-nak végrehajtás-technikai standardtervezeteket kell kidolgoznia az ebben a cikkben említett együttes határozatra vonatkozó eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 73., a 86., a 97. cikk, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. és a 105. cikk alkalmazása tekintetében, hogy elősegítse az együttes határozatok meghozatalát.

Az EBH-nak 2014. július 1-jéig kell benyújtania a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”

39. A 115. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság nem azonos azon tagállam illetékes hatóságával, amelyben a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, akkor az e cikk (1) bekezdésében említett koordinációs és együttműködési megállapodásokat az anyavállalat letelepedési helye szerinti tagállam illetékes hatóságával is meg kell kötni.”

40. A 116. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ezen irányelv 112. cikkének (1) bekezdésében, 114. cikkének (1) bekezdésében és 115. cikkének (1) bekezdésében említett feladatok elvégzésének megkönnyítése érdekében az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak abban az esetben is létre kell hoznia felügyeleti kollégiumokat, ha az EU-szintű anyavállalat, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat valamennyi határon túli leányvállalata harmadik országban rendelkezik központi irodával, feltéve, hogy az adott harmadik ország felügyeleti hatóságaira az ezen irányelv 1. fejezetének II. szakaszában, és adott esetben a 2014/65/EU irányelv 76. és 81. cikkében megállapított követelményekkel egyenértékű titoktartási követelmények vonatkoznak.”;

b) a (6) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a 21a. cikkel összhangban jóváhagyott pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság letelepedett, részt vehet az érintett felügyeleti kollégiumban.”

41. A 117. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az illetékes hatóságok, a pénzügyi információs egységek és az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés tekintetében az annak 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók állami felügyeletével megbízott hatóságoknak szorosan együtt kell működniük egymással saját hatáskörükön belül, és egymás rendelkezésére kell bocsátaniuk az ezen irányelv, az 575/2013/EU rendelet és az (EU) 2015/849 irányelv szerinti feladataik szempontjából releváns információkat, feltéve, hogy ezen együttműködés és információcsere nem jár az illetékes hatóság, a pénzügyi információs egység vagy az (EU) 2015/849 irányelvnek való megfelelés tekintetében az annak 2. cikke (1) bekezdésének 1. és 2. pontjában felsorolt kötelezett szolgáltatók állami felügyeletével megbízott hatóság tagállamának büntetőjogával vagy közigazgatási jogával összhangban zajló vizsgálat, nyomozás vagy eljárás sérelmével.

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 19. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban saját kezdeményezésre segítséget nyújthat az illetékes hatóságoknak, amennyiben véleménykülönbség merül fel a felügyeleti tevékenységek e cikk szerinti koordinációját illetően.

(6) Az EBH-nak 2020. január 1-jéig iránymutatásokat kell közzétennie az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, amelyekben pontosan meg kell határozni az e cikk (5) bekezdésében említett hatóságok közötti együttműködés és információcsere módját, különösen a határokon átnyúló vállalatcsoportokkal kapcsolatban, valamint a pénzműködés elleni szabályok súlyos megsértése eseteinek azonosításával összefüggésben.”

42. A 119. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 21a. cikkre is figyelemmel, a tagállamok meghozzák a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok összevont felügyelet alá vonásához szükséges intézkedéseket.”

43. A 120. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy vegyes pénzügyi holding társaságra ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a biztosítási ágazat csoportfelügyeleti hatóságának egyetértésével alkalmazhatja az adott vegyes pénzügyi holding társaságra az irányelvnek csak azokat a rendelkezéseit, amelyek a 2002/87/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti legjelentősebb pénzügyi ágazatra vonatkoznak.”

44. A 125. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Ha ezen irányelv 111. cikke értelmében egy vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalattal rendelkező csoport összevont felügyeletét ellátó hatóság nem azonos a 2002/87/EK irányelv 10. cikkével összhangban meghatározott koordinátorral, akkor az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a koordinátornak együtt kell működnie az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet összevont alapon történő alkalmazása céljából. A hatékony együttműködés kialakítása és megkönnyítése érdekében az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak és a koordinátornak írásban rögzített szabályokkal kell rendelkezniük a koordináció és az együttműködés módjára vonatkozóan.”

45. A 128. cikk az első bekezdést követően a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az intézmények az e cikk első bekezdésének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény teljesítése céljából tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott tőkekövetelményeknek, az ezen irányelv 104a. cikke értelmében vett túlzott tőkeáttételi kockázaton kívüli egyéb kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelményeknek és az ezen irányelv 104b. cikkének (3) bekezdésével összhangban a túlzott tőkeáttételi kockázaton kívüli egyéb kockázatok kezelésére vonatkozóan nyújtott iránymutatásnak való megfelelésre.

Az intézmények a kombinált pufferkövetelmény valamely elemének teljesítése céljából tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel a kombinált pufferkövetelmény többi alkalmazandó elemének való megfelelésre.

Az intézmények az e cikk első bekezdésének 6. pontjában említett kombinált pufferkövetelmény teljesítése céljából tartott elsődleges alapvető tőkét nem használhatják fel az 575/2013/EU rendelet 92a. és 92b. cikkében, valamint a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikkében meghatározott követelmények kockázati alapú összetevőinek a teljesítésére.”

46. A 129. és a 130. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„129. cikk

Tőkefenntartási puffer kötelező tartása

(1) A tagállamok előírják az intézmények számára, hogy az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelmények teljesítésére tartott elsődleges alapvető tőkén felül elsődleges alapvető tőkeelemekből álló tőkefenntartási puffert is tartsanak, az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első részének II. címe szerint egyedi vagy összevont alapon – számított teljes kockázati kitettségük 2,5 %-ának megfelelő összegben.

(2) A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve mentesíthetik a kis és közepes méretű befektetési vállalkozásokat az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés alól, amennyiben ez nem veszélyezteti az adott tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását.

Az első albekezdésben említett mentesítés alkalmazásáról szóló határozatot teljeskörűen meg kell indokolni, és annak magyarázatot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a mentesítés miért nem veszélyezteti a tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását, valamint tartalmaznia kell a mentesítendő kis és közepes méretű befektetési vállalkozások pontos meghatározását.

Azok a tagállamok, amelyek úgy határoznak, hogy alkalmazni kívánják az első albekezdésben említett mentesítést, értesítik erről az ERKT-t. Az ilyen értesítéseket az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amely e cikk alkalmazásáért felelős. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásában a befektetési vállalkozások a 2003/361/EK bizottsági ajánlásnak megfelelően minősítendő kis vagy közepes méretűnek (*).

(5) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

130. cikk

Intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer kötelező tartása

(1) A tagállamok előírják az intézmények számára egy, az ezen irányelv 140. cikkének megfelelően kiszámított intézményspecifikus anticiklikus tőkepuffer tartását az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően – az említett rendelet első részének II. címével összhangban egyedi, illetve összevont alapon – számított teljes kockázati kitettségük és az anticiklikus pufferráták súlyozott átlagának a szorzatával egyenlő összegben. E tőkepuffernek elsődleges alapvető tőkeelemekből kell állnia.

(2) A tagállamok az (1) bekezdéstől eltérve mentesíthetik a kis és közepes méretű befektetési vállalkozásokat az (1) bekezdésben meghatározott követelményeknek való megfelelés alól, amennyiben ez nem veszélyezteti az adott tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását.

Az első albekezdésben említett mentesítés alkalmazásáról szóló határozatokat teljeskörűen meg kell indokolni, és annak magyarázatot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a mentesítés miért nem veszélyezteti a tagállam pénzügyi rendszerének stabilitását, valamint tartalmaznia kell a mentesítendő kis és közepes méretű befektetési vállalkozások pontos meghatározását.

Azok a tagállamok, amelyek úgy határoznak, hogy alkalmazni kívánják az első albekezdésben említett mentesítést, értesítik erről az ERKT-t. Az ilyen értesítéseket az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában a tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amely e cikk alkalmazásáért felelős. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet.

(4) A (2) bekezdés alkalmazásában a befektetési vállalkozások a 2003/361/EK ajánlásnak megfelelően minősítendő kis vagy közepes méretűnek.

(5) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

(*) A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.)."

47. A 131. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amely felelős azért, hogy összevont alapon azonosítsa azokat a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket, illetve az esettől függően egyedi, szubkonsolidált vagy összevont alapon azonosítsa azokat a rendszerszinten jelentős egyéb intézményeket, amelyeket joghatósági területükön engedélyeztek. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság lehet. A tagállamok több hatóságot is kijelölhetnek.

Globálisan rendszerszinten jelentős intézmények a következők:

- a) EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoport; vagy
- b) olyan intézmény, amely nem leányvállalata valamely EU-szintű anyavállalatnak, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak.

Az egyéb rendszerszinten jelentős intézmény lehet intézmény, illetve EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat, tagállami anyavállalat, tagállami pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy tagállami vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat vezette csoport.”;

- b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A globálisan rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására szolgáló kiegészítő módszer alkalmazásakor a következő kategóriákat kell figyelembe venni:

- a) az e cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett kategóriák;

- b) a csoport határokon átnyúló tevékenysége, a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikkében említett, az egységes felügyeleti mechanizmusban részt vevő tagállamok közötti viszonylatban folytatott tevékenységei kizárásával.

Mindegyik kategóriát azonos súllyal kell figyelembe venni, és számszerű mutatók segítségével kell kifejezni. Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kategóriák esetében a (2) bekezdés értelmében meghatározott megfelelő mutatókkal azonos mutatók alkalmazandók.

A kiegészítő azonosítási módszer alkalmazása keretében meg kell határozni egy kiegészítő összesített pontszámot is minden, az (1) bekezdésben említett vizsgált szervezetre vonatkozóan, amely pontszám alapján az illetékes vagy a kijelölt hatóságok meghozhatják a (10) bekezdés c) pontjában meghatározottak közül a megfelelő intézkedést.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.);

- c) a (3) bekezdés második albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az EBH-nak az ERKT-val folytatott konzultációt követően, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, 2015. január 1-jéig iránymutatást kell kibocsátania azokról a kritériumokról, amelyek alapján meghatározhatók e bekezdés egyéb rendszerszinten jelentős intézmények értékelésére való alkalmazásának a feltételei. Az iránymutatásban figyelembe kell venni a rendszerszinten jelentős belföldi intézményekre vonatkozó nemzetközi keretet, valamint az uniós és nemzeti sajátosságokat.

Az ERKT-vel való konzultációt követően az EBH-nak 2020. december 31-ig jelentést kell tennie a Bizottságnak az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértékének kialakítására és kalibrálására alkalmazandó megfelelő módszerről.”;

- d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság – figyelembe véve az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények azonosítására vonatkozó kritériumokat – valamennyi egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára előírhatja – az esettől függően összevont, szubkonsolidált vagy egyedi alapon – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték legfeljebb 3 %-ának megfelelő, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását. E tőkepuffernek elsődleges alapvető tőkeelemekből kell állnia.”;

- e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A Bizottság e bekezdés harmadik albekezdésében említett engedélyétől függően az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság valamennyi egyéb rendszerszinten jelentős intézmény számára előírhatja – az esettől függően összevont, szubkonsolidált vagy egyedi alapon – az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték több mint 3 %-ának megfelelő, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer tartását. E tőkepuffernek elsődleges alapvető tőkeelemekből kell állnia.

Az ERKT-nek az e cikk (7) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottságnak arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer megfelelőnek tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára a tőkepufferrel kapcsolatban.

A (7) bekezdésben említett értesítés EKRT által a Bizottság számára való megküldését követő három hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha meggyőződött arról, hogy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer nem jár negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez vagy teremt akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából – jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot vagy a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.”;

- f) a (7) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer meghatározása vagy módosítása előtt az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak az (5) bekezdésben említett határozat közzététele előtt egy hónappal, az (5a) bekezdésben említett határozatának közzététele előtt pedig három hónappal értesítenie

kell az ERKT-t. Ezeket az értesítéseket az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak. Az ilyen értesítésekben részletesen meg kell határozni a következőket:”;

g) a (8) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A 133. cikknek és e cikk (5) bekezdésének sérelme nélkül, ha valamely egyéb rendszerszinten jelentős intézmény egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény vagy egy egyéb rendszerszinten jelentős olyan intézmény vagy uniós anyavállalat vezetése alatt álló csoport leányvállalata, amelyre összevont alapon alkalmazandó az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer-követelmény, akkor az egyéb rendszerszinten jelentős intézményre egyedi vagy szubkonsolidált alapon alkalmazandó tőkepuffer nem haladhatja meg a következők közül az alacsonyabbat:

- a) a csoportra összevont alapon alkalmazandó, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményre vagy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményre vonatkozó tőkepuffer mértéke közül a magasabbnak és az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatikitetség-érték 1 %-ának az összege; valamint
- b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitetség-érték 3 %-a, vagy a Bizottság által az e cikk (5a) bekezdésével összhangban engedélyezett, a csoportra összevont alapon alkalmazandó mérték.”;

h) a (9) és a (10) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek legalább öt alkategóriáját kell meghatározni. A legalacsonyabb határvonalat és az egyes alkategóriák közötti határvonalat az intézmények azonosításához használt, az e cikk (2) bekezdésében említett módszerrel összhangban kapott eredmények alapján kell meghatározni. Az egymást követő alkategóriák közötti ponthatárokat egyértelműen kell meghatározni, azt az elvet követve, hogy a rendszerszintű jelentőség alkategóriáról alkategóriára folyamatosan, lineárisan növekszik, ami – az ötödik, valamint minden további, annál magasabb alkategória kivételével – a kiegészítő elsődleges alapvető tőkére vonatkozó követelmény lineáris növekedését eredményezi. E bekezdés alkalmazása céljából rendszerszintű jelentőség alatt a globálisan rendszerszinten jelentős intézmény működési zavarai által a globális pénzpiacra kifejtett várható hatást kell érteni. A legalacsonyabb alkategóriához az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitetség-érték 1 %-ának megfelelő, globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffert kell rendelni, és az egyes alkategóriákhoz rendelt tőkepuffer az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésével összhangban számított teljes kockázatikitetség-érték legalább 0,5 %-ával nő.

(10) Az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság az (1) és a (9) bekezdés sérelme nélkül és a (9) bekezdésben említett alkategóriák és ponthatárok alkalmazásával a felüyeleti mérlegelési jogkör körültekintő gyakorlása során:

- a) egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt valamely alacsonyabb alkategóriából magasabb alkategóriába sorolhat be;
- b) az (1) bekezdésben említett szervezetet, amelynek a (2) bekezdésben említett összesített pontszáma alacsonyabb, mint a legalacsonyabb alkategóriára vonatkozóan meghatározott ponthatár, a legalacsonyabb alkategóriába vagy valamely magasabb alkategóriába sorolhatja és ezáltal globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek kijelölheti;
- c) egy adott, globálisan rendszerszinten jelentős intézményt az Egységes Szanálási Mechanizmust figyelembe véve a (2a) bekezdésben említett kiegészítő összesített pontszám alapján magasabb alkategóriából alacsonyabb alkategóriába sorolhat át.”;

i) a (11) bekezdést el kell hagyni;

j) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak közölnie kell az ERKT-vel a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények nevét, illetve azt, hogy az egyes globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket melyik alkategóriába sorolta be. Az értesítésnek teljeskörű indokolást kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy a hatóság miért élt, avagy nem élt a (10) bekezdés a), b) vagy c) pontja szerinti lehetőséggel. Az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell az ilyen értesítéseket a Bizottságnak és az EBH-nak, és nyilvánosságra kell hoznia a rendszerszinten jelentős intézmények nevét. Az illetékes hatóságoknak vagy a kijelölt hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk, hogy az egyes globálisan rendszerszinten jelentős pénzügyi intézményeket melyik alkategóriába sorolták be.

Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak évente felül kell vizsgálnia a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények azonosítását, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények adott alkategóriákba sorolását, és ennek eredményéről be kell számolnia az érintett rendszerszinten jelentős intézménynek, valamint az ERKT-nek, amely köteles haladéktalanul továbbítani az eredményeket a Bizottságnak és az EBH-nak. Az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak nyilvánosságra kell hoznia a rendszerszinten jelentős intézményként azonosított intézmények naprakész listáját, valamint azt, hogy az egyes azonosított, globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket melyik alkategóriába sorolta be.”;

k) a (13) bekezdést el kell hagyni;

l) a (14) és a (15) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(14) Ha egy csoportra összevont alapon egyaránt vonatkozik a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer és az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer, akkor a magasabb tőkepuffert kell alkalmazni.

(15) Amennyiben egy intézménynek a 133. cikkel összhangban meghatározott rendszerkockázati tőkepuffer tartását írják elő, ez a puffer hozzáadódik az e cikk szerint alkalmazandó, egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre és globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepufferhez.

Amennyiben a 133. cikk (10), (11) vagy (12) bekezdésének alkalmazásában számított rendszerkockázati tőkepuffer mértékének, valamint az ugyanazon intézményre alkalmazandó, a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer vagy az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó tőkepuffer mértékének összege meghaladná az 5 %-ot, akkor az e cikk (5a) bekezdésében meghatározott eljárást kell alkalmazni.”;

m) a (16) és a (17) bekezdést el kell hagyni;

n) a (18) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(18) Az EBH-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia annak érdekében, hogy meghatározza azokat a módszereket, amelyekkel az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság e cikk alkalmazásában egy intézményt, illetve EU-szintű anyavállalat, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoportot globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosít, továbbá hogy – a nemzetközileg elfogadott standardokat figyelembe véve – meghatározza azt a módszert, amely az alkategóriák megállapítására, valamint a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeknek a rendszerszinten betöltött jelentősége alapján való alkategóriákba sorolására szolgál.

Az EBH-nak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2014. június 30-ig kell benyújtania a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban elfogadja az e bekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat.”

48. A 132. cikket el kell hagyni.

49. A 133. és a 134. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„133. cikk

Rendszerkockázati tőkepuffer fenntartásának előírása

(1) Valamennyi tagállam előírhatja, hogy a pénzügyi szektor vagy e szektor egy vagy több alcsoportja az összes kitétség vagy azok e cikk (5) bekezdésében említett valamely alcsoportja tekintetében elsődleges alapvető tőkéből álló rendszerkockázati tőkepuffert tartson fenn az 575/2013/EU rendeletnek és ezen irányelv 130. és 131. cikkének hatályán kívül eső olyan makroprudenciális, illetve rendszerkockázatok megelőzése és csökkentése érdekében, amelyek a pénzügyi rendszer zavarának veszélyét hordozzák, és súlyos kedvezőtlen hatást gyakorolhatnak egy adott tagállam pénzügyi rendszerére és reálgazdaságára.

(2) Az intézményeknek a rendszerkockázati tőkepuffert a következőképpen kell kiszámítaniuk:

$$B_{SR} = r_T \cdot E_T + \sum_i r_i \cdot E_i$$

ahol:

B_{SR} = a rendszerkockázati tőkepuffer

r_T = az intézmény teljes kockázatkitétség-értékére vonatkozó tőkepuffer-mérték;

E_T = az intézményre vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított teljes kockázatkitétség-érték;

i = a kitétségeknek az (5) bekezdésben említett alcsoportját jelölő indexszám;

r_i = az i kitétség-alcsoport kockázatkitétség-értékére vonatkozó tőkepuffer-mérték; és

E_i = az intézmény i kitétség-alcsoportjára vonatkozó, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően számított kockázatkitétség-érték.

(3) A tagállamok az (1) bekezdés alkalmazása céljából kijelölik azt a hatóságot, amely felelős a rendszerkockázati tőkepuffer meghatározásáért, valamint azon kitétségek és intézmény-alcsoportok azonosításáért, amelyekre a tőkepuffert alkalmazni kell. Ennek a hatóságnak az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak kell lennie.

(4) E cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából az érintett illetékes hatóság, illetve kijelölt hatóság előírhatja az intézmények számára, hogy elsődleges alapvető tőkéből álló, az e cikk (2) bekezdésével összhangban számított rendszerkockázati tőkepuffert tartsanak, az 575/2013/EU rendelet első része II. címével összhangban egyedi, összevont, illetve szubkonszolidált alapon.

(5) A rendszerkockázati tőkepuffer a következőkre vonatkozhat:

- a) a tőkepuffert meghatározó tagállamban fennálló összes kitétség;
- b) a tőkepuffert meghatározó tagállamban fennálló következő ágazati kitétségek:
  - i. a természetes személyekkel szembeni, lakóingatlanlal fedezett összes lakossági kitétség;
  - ii. az üzleti ingatlanra bejegyzett zálogjoggal fedezett, jogi személyekkel szembeni összes kitétség;
  - iii. az ii. pontban említettek kivételével a jogi személyekkel szembeni összes kitétség;
  - iv. az i. pontban említettek kivételével a természetes személyekkel szembeni összes kitétség;
- c) a más tagállamokban fennálló összes kitétség, a (12) és a (15) bekezdésre is figyelemmel;
- d) a más tagállamokban fennálló, e bekezdés b) pontja szerint azonosított ágazati kitétségek, csak egy másik tagállam által megállapított pufferrátának a 134. cikk szerinti elismerése céljából;
- e) a harmadik országokban fennálló kitétségek;
- f) a b) pontban azonosított bármely kitétségkategória alcsoportjai.

(6) Az EBH-nak az ERKT-vel folytatott konzultációt követően, az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, 2020. június 30-ig iránymutatást kell kibocsátania azokról a megfelelő kitétség-alcsoportokról, amelyekre az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság rendszerkockázati tőkepuffert alkalmazhat e cikk (5) bekezdésének f) pontjával összhangban.

(7) A rendszerkockázati tőkepuffer minden olyan intézménynek, illetve ezen intézmények egy vagy több alcsoportjának az összes kitétségére, illetve az e cikk (5) bekezdésében említett kitétségek valamely alcsoportjára alkalmazandó, amelyek tekintetében az érintett tagállam hatóságai ezen irányelvnek megfelelően illetékesek, azzal, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer mértékét 0,5 százalékpontos lépésközzel kell megállapítani. Az intézmények és a kitétségek különböző alcsoportjaira vonatkozóan különböző követelmények állapíthatók meg. A rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a 130. és a 131. cikk hatálya alá tartozó kockázatokra.

(8) Ha az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság rendszerkockázati tőkepuffer tartását követeli meg, meg kell felelnie a következőknek:

- a) a rendszerkockázati tőkepuffer nem jár aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, akadályt képezve vagy teremtve ezáltal a belső piac megfelelő működése szempontjából;
- b) az illetékes hatóságnak vagy a kijelölt hatóságnak legalább két évente felül kell vizsgálnia a rendszerkockázati tőkepuffert;
- c) a rendszerkockázati tőkepuffer nem alkalmazható a 130. és a 131. cikk hatálya alá tartozó kockázatokra.

(9) Az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (13) bekezdésben említett határozat nyilvánosságra hozatala előtt értesítenie kell az ERKT-t. Az ilyen értesítéseket az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell a Bizottságnak, az EBH-nak és az érintett tagállamok illetékes és kijelölt hatóságainak.

Amennyiben egy olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, olyan leányvállalat, amelynek anyavállalata valamely másik tagállamban letelepedett, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak e tagállam hatóságait is értesítenie kell.

Ha egy rendszerkockázati tőkepufferráta harmadik országokban található kitétségekre is vonatkozik, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak az ERKT-t is értesítenie kell. Az ERKT-nak haladéktalanul továbbítania kell az ilyen értesítéseket az említett harmadik országok felügyeleti hatóságainak.

Az ilyen értesítésekben részletesen meg kell határozni a következőket:

- a) a tagállamban fennálló makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok;
- b) a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok mértéke miatt veszélyezteti a nemzeti szintű pénzügyi rendszer stabilitását, és mi indokolja az adott rendszerkockázati tőkepufferráta alkalmazását;
- c) miért vélik úgy, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer várhatóan hatékonyan és arányosan csökkenteni fogja a kockázatot;
- d) a rendszerkockázati tőkepuffer a tagállamok rendelkezésére álló információk alapján várhatóan milyen kedvező vagy kedvezőtlen hatást gyakorol a belső piacra;
- e) az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság milyen rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat kíván előírni, és milyen kitettségekre, illetve intézményekre vonatkozóan;
- f) ha a rendszerkockázati tőkepufferráta az összes kitettségre vonatkozik, az érintett hatóság miért véli úgy, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer nem duplikálja az egyéb rendszerszinten jelentős intézményekre vonatkozó, a 131. cikk szerinti tőkepuffer működését.

Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta megállapításáról szóló döntés a korábban megállapított tőkepufferrátához képest csökkenést jelent vagy nem jelent változást, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak csak ennek a bekezdésnek kell megfelelnie.

(10) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó egyetlen kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében sem haladja meg a 3 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (9) bekezdéssel összhangban a (13) bekezdésben említett határozat nyilvánosságra hozatala előtt egy hónappal értesítenie kell az ERKT-t.

E bekezdés alkalmazása során a 3 %-os határértékbe nem számítandó bele a más tagállam által megállapított, a 134. cikkel összhangban elismert rendszerkockázati tőkepufferráta.

(11) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben említett egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében 3 % és 5 % közé esik, az adott tőkepufferrátát meghatározó tagállam illetékes hatóságának, illetve kijelölt hatóságának a (9) bekezdéssel összhangban benyújtott értesítésben a Bizottság véleményét kell kérnie. A Bizottság az értesítés kézhezvételétől számított egy hónapon belül megküldi véleményét.

Amennyiben a Bizottság a véleményében ellenzi a lépést, a rendszerkockázati tőkepuffert meghatározó tagállam illetékes hatósága, illetve kijelölt hatósága köteles a véleménynek megfelelően eljárni, vagy ellenkező esetben döntését megindokolni.

Amennyiben egy olyan intézmény, amelyre egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta vonatkozik, olyan leányvállalat, amelynek anyavállalata valamely másik tagállamban letelepedett, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a (9) bekezdés szerint benyújtott értesítésben ajánlást kell kérnie a Bizottságtól és az ERKT-től.

A Bizottság és az ERKT az értesítés kézhezvételét követő hat héten belül megküldi ajánlását.

Amennyiben a leányvállalat és az anyavállalat székhelye szerinti hatóságok eltérő véleményen vannak az intézményre alkalmazandó rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat illetően, és ha mind a Bizottság, mind az ERKT ajánlása elutasító, az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság az ügyet az EBH elé terjesztheti és annak segítségét kérheti az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban. Az adott kitettségekre vonatkozóan rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat meghatározó határozatot az EBH határozatáig fel kell függeszteni.

(12) Amennyiben a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározása vagy módosítása következtében a kombinált rendszerkockázati tőkepufferráta az (5) bekezdésben felsorolt, egy vagy több rendszerkockázati tőkepuffer-követelmény hatálya alá tartozó bármely kitettségcsoport vagy -alcsoport esetében meghaladja az 5 %-ot, az illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a rendszerkockázati tőkepufferráta bevezetése előtt kérnie kell a Bizottság engedélyét.

Az ERKT-nek az e cikk (9) bekezdésében említett értesítés kézhezvételétől számított hat héten belül véleményt kell adnia a Bizottság részére arról, hogy a rendszerkockázati tőkepuffer helyénvalónak tekinthető-e. Az 1093/2010/EU rendelet 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban az EBH is véleményt fogalmazhat meg a Bizottság számára az említett rendszerkockázati tőkepufferrel kapcsolatban.

A (9) bekezdésben említett értesítés kézhezvételét követő három hónapon belül a Bizottság – az ERKT és adott esetben az EBH értékelését figyelembe véve, illetve ha meggyőződött arról, hogy a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták nem jár(nak) aránytalan mértékű negatív hatásokkal más tagállamokban vagy az Unió egészében a pénzügyi rendszer egészére vagy egy részére nézve, és ezáltal nem képez(nek) vagy teremt(enek) akadályt a belső piac megfelelő működése szempontjából – jogi aktust fogad el, amelyben felhatalmazza az illetékes hatóságot, illetve a kijelölt hatóságot a javasolt intézkedés elfogadására.

(13) Minden illetékes hatóságnak, illetve a kijelölt hatóságnak a megfelelő honlapon történő nyilvánosságra hozatal útján be kell jelentenie az egy vagy több rendszerkockázati tőkepufferráta meghatározását vagy módosítását. Ezen bejelentésnek legalább a következő információkat kell tartalmaznia:

- a) a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták;
- b) azok az intézmények, amelyekre a rendszerkockázati tőkepuffert alkalmazni kell;
- c) azok a kitétségek, amelyekre a rendszerkockázati tőkepufferrátát vagy tőkepufferrátákat alkalmazni kell;
- d) a rendszerkockázati tőkepufferráta vagy tőkepufferráták meghatározásának vagy módosításának indokolása;
- e) az intézmények mikortól kötelesek alkalmazni a meghatározott vagy módosított rendszerkockázati tőkepuffert; valamint
- f) azok az országok, amelyek esetében az ott található kitétségeket elismerik a rendszerkockázati tőkepuffer tekintetében.

Amennyiben az első albekezdés d) pontjában említett információ nyilvánosságra hozatala veszélyeztetheti a pénzügyi rendszer stabilitását, az említett információ nem hozható nyilvánosságra.

(14) Ha egy intézmény nem teljesíti teljes mértékben az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményt, a 141. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott kifizetési korlátozásokat kell rá alkalmazni.

Amennyiben a kifizetési korlátozások alkalmazásának eredményeképpen az intézmény elsődleges alapvető tőkéje nem javul kielégítő mértékben a rendszerszintű kockázatot illetően, az illetékes hatóságok további intézkedéseket hozhatnak a 64. cikkel összhangban.

(15) Amennyiben az illetékes hatóság, illetve a kijelölt hatóság úgy dönt, hogy a rendszerkockázati tőkepuffert más tagállamokban fennálló kitétségek alapján állapítja meg, a tőkepuffert az Unióban fennálló összes kitétségre ugyanúgy vonatkoztatni kell, kivéve, ha azt egy másik tagállam által előírt rendszerkockázati tőkepufferrátának a 134. cikk szerinti elismerésével állapították meg.

134. cikk

A rendszerkockázati tőkepufferráta elismerése

(1) Más tagállamok elismerhetik a 133. cikkel összhangban megállapított rendszerkockázati tőkepufferrátát, és ezt a rendszerkockázati tőkepufferrátát alkalmazhatják a belföldön engedélyezett intézményekre az említett rátát meghatározó tagállamban található kitétségek tekintetében.

(2) Ha valamely tagállam az (1) bekezdéssel összhangban elismeri a rendszerkockázati tőkepufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények tekintetében, erről értesíti az ERKT-t. Az ERKT-nek haladéktalanul továbbítania kell ezt az értesítést a Bizottságnak, az EBH-nak és az említett rátát meghatározó tagállamnak.

(3) A tagállam – amikor az (1) bekezdéssel összhangban arról dönt, hogy elismeri-e az adott rendszerkockázati tőkepufferrátát – figyelembe veszi az említett rátát meghatározó tagállam által a 133. cikk (9) és (13) bekezdésével összhangban nyújtott információkat.

(4) Ha egy tagállam elismer egy adott rendszerkockázati tőkepufferrátát a belföldön engedélyezett intézmények tekintetében, az adott rendszerkockázati tőkepufferráta hozzáadódhat a 133. cikkel összhangban alkalmazott rendszerkockázati tőkepufferrátához, feltéve, hogy a két tőkepufferráta eltérő kockázatokra vonatkozik. Ha a tőkepufferráták ugyanazokra a kockázatokra vonatkoznak, csak a magasabb tőkepufferráta alkalmazandó.

(5) A rendszerkockázati tőkepufferrátát az ezen irányelv 133. cikke alapján meghatározó tagállam kérheti az ERKT-től, hogy adjon ki az 1092/2010/EU rendelet 16. cikkében említett ajánlást egy vagy több olyan tagállamnak, amelyek elismerhetik a rendszerkockázati tőkepufferrátát.”

50. A 136. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés bevezető része helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Minden kijelölt hatóságnak a saját tagállamának vonatkozásában negyedévente értékelnie kell a ciklikus rendszerszintű kockázatok intenzitását és az anticiklikus pufferráta megfelelőségét, és meg kell állapítania vagy szükség esetén módosítania kell az anticiklikus pufferrátát. Ennek során minden kijelölt hatóságnak figyelembe kell vennie a következőket:”;

b) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) Minden kijelölt hatóságnak negyedévente közzé kell tennie a honlapján legalább a következő információkat:

- a) az alkalmazandó anticiklikus pufferráta;
- b) a vonatkozó hitel/GDP arány és annak a hosszú távú trendtől való eltérése;
- c) a (2) bekezdéssel összhangban kiszámított irányadó puffer;
- d) a pufferráta indokolása;
- e) ha a pufferráta emelkedik, az az időpont, amelytől kezdve az intézményeknek az intézményspecifikus anticiklikus tőkepufferük kiszámításához alkalmazniuk kell a megnövelt pufferrátát;
- f) ha az e) pontban említett időpont kevesebb mint 12 hónappal követi az e bekezdés szerinti közzététel időpontját, hivatkozás a rövidebb bevezetési határidőt indokoló rendkívüli körülményekre;
- g) ha a pufferráta csökken, azon indikatív időszak, amelynek során nem várható a pufferráta emelése, valamint az időszak indokolása.

A kijelölt hatóságoknak minden észszerű lépést meg kell tenniük az említett közzététel időzítésének koordinálására.

A kijelölt hatóságoknak az anticiklikus pufferráta minden változását, valamint az első albekezdés a)–g) pontjában meghatározott kötelező információkat közölniük kell az ERKT-vel. Az ERKT-nek a honlapján közzé kell tennie az összes bejelentett pufferrátát és a kapcsolódó információkat.”

51. A 141. cikk (1)–(6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kombinált pufferkövetelményt teljesítő intézmény az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely elsődleges alapvető tőkéjét a kombinált pufferkövetelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.

(2) A kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézménynek a (4) bekezdéssel összhangban kell kiszámítania a maximálisan felosztható összeget, és arról értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a maximálisan felosztható összeg kiszámítása előtt nem teheti meg a következő intézkedéseket:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetések teljesítése;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményeket; vagy
- c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

(3) Amennyiben az intézmény nem teljesíti, illetve nem haladja meg a kombinált pufferkövetelményt, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett intézkedések révén nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget meghaladó összegű kifizetést.

(4) Az intézményeknek a maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdéssel összhangban kiszámított összeget meg kell szorozniuk a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő összeggel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorzandó összegnek a következőkből kell állnia:

- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő esetleges kifizetéssel;

plusz

- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő esetleges kifizetéssel;

mínusz

- c) az e bekezdés a) és a b) pontjában meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

- a) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisében belül van, a tényező 0;
- b) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény második kvartilisében belül van, a tényező 0,2;
- c) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartilisében belül van, a tényező 0,4;
- d) ha az intézmény által fenntartott azon elsődleges alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjában meghatározott bármely szavatolótőke-követelmény, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott – az említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kockázati kitettséérték százalékában kifejezett –, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény teljesítésére, a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisében belül van, a tényező 0,6.

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{a kvartilis alsó határa} = \frac{\text{kombinált puffer-követelmény}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{a kvartilis felső határa} = \frac{\text{kombinált puffer-követelmény}}{4} \cdot Q_n$$

ahol:

Q_n = az érintett kvartilis sorszáma.”

52. Az irányelv a következő cikkeket egészül ki:

„141a. cikk

A kombinált pufferkövetelmény nemteljesítése

A 141. cikk alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az intézmény nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményt, ha nem rendelkezik megfelelő összegű és minőségű szavatolótőkével ahhoz, hogy egyidejűleg eleget tegyen a kombinált pufferkövetelménynek és a következő követelmények mindegyikének:

- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontja, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény;

- b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontja, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény;
- c) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontja, valamint az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, a túlzott tőkeáttétel kockázatától eltérő kockázatok kezelését célzó kiegészítő szavatolótőke-követelmény.

141b. cikk

Kifizetési korlátozás a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény nemteljesítése esetén

(1) A tőkeáttételi mutató puffer-követelményt az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdése értelmében teljesítő intézmény az alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely az alapvető tőkét a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.

(2) A tőkeáttételi mutató puffer-követelményt nem teljesítő intézménynek a (4) bekezdéssel összhangban ki kell számítania a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget, és arról értesítenie kell az illetékes hatóságát.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámítása előtt nem teheti meg a következő intézkedéseket:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt; vagy
- c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

(3) Amennyiben az intézmény nem teljesíti, illetve nem haladja meg a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett intézkedések révén nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított, a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget meghaladó összegű kifizetést.

(4) Az intézmények a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdéssel összhangban kiszámított összeget megszorozzák a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekből eredő összeggel.

(5) A (4) bekezdésnek megfelelően felszorozandó összegnek a következőkből kell állnia:

- a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely évközi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatos esetleges kifizetéssel;

plusz

- b) az 575/2013/EU rendelet 26. cikkének (2) bekezdése értelmében az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő bármely év végi nyereség, csökkentve az esetlegesen felosztott nyereséggel, illetve az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontjában említett intézkedésekkel kapcsolatos esetleges kifizetéssel;

mínusz

- c) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A (4) bekezdésben említett tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

- a) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt, az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitétségérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisében belül van, a tényező értéke 0;

- b) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt, az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitétségérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény második kvartilisében belül van, a tényező értéke 0,2;

- c) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitétségmérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény harmadik kvartilisének belül van, a tényező 0,4;
- d) ha az intézmény által fenntartott azon alapvető tőke, amelyet nem használnak fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése céljából előírt, az említett rendelet 429. cikke (4) bekezdésének megfelelően kiszámított teljes kitétségmérték százalékában kifejezett követelmények teljesítésére, a tőkeáttételi mutató puffer-követelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartilisének belül van, a tényező 0,6.

A tőkeáttételi mutató puffer-követelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{a kvartilis alsó határa} = \frac{\text{tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény}}{4} \cdot (Q_n - 1)$$

$$\text{a kvartilis felső határa} = \frac{\text{tőkeáttételi mutatót kiegészítő tőkepuffer-követelmény}}{4} \cdot Q_n$$

ahol:

Q_n = az érintett kvartilis sorszám.

(7) Az ebben a cikkben meghatározott korlátozások csak olyan kifizetésekre alkalmazandók, amelyek eredményeként csökken az alapvető tőke, vagy csökken a nyereség, és ha a kifizetés felfüggesztése vagy elmaradása nem jelent nemteljesítést vagy olyan körülményt, amelynek alapján eljárás indulhat az intézményre alkalmazandó fizetési-képtelenségi szabályozás keretében.

(8) Ha valamely intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, de felosztható nyereségének bármely részét ki akarja fizetni, vagy az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének a), b), illetve c) pontja szerinti intézkedést kíván hozni, erről értesítenie kell az illetékes hatóságot, és közölnie kell vele a 141. cikk (8) bekezdésében felsorolt információkat – az annak a) pontja iii. alpontjában említett információk kivételével –, valamint a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, az e cikk (4) bekezdésével összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget.

(9) Az intézményeknek biztosítaniuk kell, hogy a felosztható nyereség és a tőkeáttételi mutató teljesítéséhez kapcsolódó, maximálisan felosztható összeg kiszámítása pontosan történjen, és képesnek kell lenniük arra, hogy kérésre bizonyítsák az illetékes hatóság számára a számítások pontosságát.

(10) E cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában a 141. cikk (10) bekezdésében felsorolt kifizetések minősülnek alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetésekként.

141c. cikk

A tőkeáttételi mutató puffer-követelmény nemteljesítése

Ezen irányelv 141b. cikkének alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az intézmény nem teljesíti a tőkeáttételi mutató puffer-követelményt, amikor nem rendelkezik olyan összegben alapvető tőkével, amely szükséges ahhoz, hogy egyszerre teljesítse az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1a) bekezdésében megállapított követelményt és az említett rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában megállapított követelményt, valamint – ha a cél az említett rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelése – az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában megállapított követelményt.”

53. A 142. cikk (1) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha egy intézmény nem teljesíti a kombinált pufferkövetelményét, illetve adott esetben a tőkeáttételi mutató puffer-követelményét, tőkefenntartási tervet kell készítenie és azt be kell nyújtania az illetékes hatósághoz legkésőbb öt munkanappal azt követően, hogy megállapította, hogy nem teljesíti az említett követelményt, kivéve, ha az illetékes hatóság hosszabb – legfeljebb tíznapos – határidőt engedélyez.”

54. A 143. cikk (1) bekezdésének c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 97. cikkben említett felülvizsgálat és értékelés során általuk alkalmazott általános kritériumok és módszerek, beleértve az arányosság elvének alkalmazására vonatkozó, a 97. cikk (4) bekezdésében említett kritériumokat is;”

55. A 146. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„146. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

A 12. cikkben és a IV. címben előírt indulótöke összegének a gazdasági és pénzügyi területen bekövetkezett változások figyelembevétele céljából történő módosítását a 147. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban, végrehajtási jogi aktusként kell elfogadni.”

56. Az irányelv a 159. cikk után a következő fejezettel egészül ki:

„1a. FEJEZET

A pénzügyi holding társaságokra és a vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

159a. cikk

A pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok jóváhagyására vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 2019. június 27-én már meglévő pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak és vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatoknak 2021. június 28-ig, a 21a. cikkel összhangban kérelmezniük kell a jóváhagyásukat. Ha egy pénzügyi holding társaság vagy egy vegyes pénzügyi holding társaság 2021. június 28-ig nem kérelmezi a jóváhagyását, a 21a. cikk (6) bekezdése értelmében megfelelő intézkedéseket kell hozni.

Az e cikk első bekezdésében említett átmeneti időszakban az illetékes hatóságoknak rendelkezniük kell az ezen irányelvben rájuk ruházott mindazon felügyeleti hatáskörökkel, amelyek a 21a. cikkel összhangban az összevont alapú felügyelet céljából jóváhagyandó pénzügyi holding társaságokra és vegyes pénzügyi holding társaságokra vonatkoznak.”

57. A 161. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(10) A Bizottság 2023. december 31-ig felülvizsgálja a 104. cikk (1) bekezdésének j) és l) pontjában említett felügyeleti hatáskörök bevezetését és alkalmazását, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

2. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok legkésőbb 2020. december 28-ig elfogadják és kihirdetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2020. december 29-től alkalmazzák. Mindazonáltal az az ezen irányelv 1. cikkének 21. pontjában és 29. pontjának a), b) és c) alpontjában a 2013/36/EU irányelv 84. cikkére és 98. cikkének (5) és (5a) bekezdésére tekintettel meghatározott módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket 2021. június 28-tól, az ezen irányelv 1. cikkének 52. és 53. pontjában a 2013/36/EU irányelv 141b. és 141c. cikkére, valamint 142. cikkének (1) bekezdésére tekintettel meghatározott módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket pedig 2022. január 1-jétől kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2019. május 20-án.

az Európai Parlament részéről
az elnök
A. TAJANI

a Tanács részéről
az elnök
G. CIAMBA
